



ISSN 0125-8516

อุตสาหกรรมสาร

วารสารของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม พิมพ์เป็นปีที่ 60 ฉบับเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2561

ISSN 0125851-6



- กสอ. ขานรับเศรษฐกิจฐานราก
ทุ่มงบปั้นนักธุรกิจเกษตร
- หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
เชื่อมโยงการท่องเที่ยว : CIV
- มอง CIV ผ่านบุฟเฟต์นิवास
- เกาะยอ ชุมทรัพย์กลางทะเลสงขลา
- มั่นสำปะหลัง สู้ยุค SMEs เกษตร 4.0
ภายใต้แรงหนุนจากกลุ่มอุบลไบโอเอทานอล

SMEs เกษตร
อุตสาหกรรมเชื่อมโยงท่องเที่ยว

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ปรับโฉมหน่วยงานบริการ SMEs ยุค 4.0

📍 กองพัฒนาขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม

โทร. 0 2202 4560

- กลุ่มพัฒนาการจัดการธุรกิจ
- กลุ่มพัฒนาบริการธุรกิจอุตสาหกรรม
- กลุ่มผู้ประกอบการ
- กลุ่มพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม
- กลุ่มพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

📍 กองพัฒนาดิจิทัลอุตสาหกรรม

โทร. 0 2367 8001, 0 2367 8167

- กลุ่มเชื่อมโยงธุรกิจดิจิทัลอุตสาหกรรม
- กลุ่มพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรดิจิทัลอุตสาหกรรม
- กลุ่มเพิ่มขีดความสามารถวิสาหกิจด้วยดิจิทัล

📍 กองพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

โทร. 0 2367 8001, 0 2367 8134

- กลุ่มส่งเสริมมาตรฐานเทคโนโลยีการผลิตและผลิตภัณฑ์
- กลุ่มส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรม
- กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- กลุ่มพัฒนาระบบการผลิตอัตโนมัติ

📍 กองพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

โทร. 0 2367 8335

- กลุ่มส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน
- กลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน
- กลุ่มพัฒนาการผลิตอุตสาหกรรม
- กลุ่มพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชุมชน

📍 กองพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

โทร. 0 2367 8022

- กลุ่มเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- กลุ่มพัฒนาบุคลากรอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- กลุ่มพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- กลุ่มส่งเสริมการออกแบบอุตสาหกรรม
- ศูนย์อุตสาหกรรมอัญมณี จังหวัดพะเยา

📍 กลุ่มตรวจสอบภายใน

โทร. 0 2202 4407

📍 สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. 0 2202 4559, 0 2202 4560

📍 กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

โทร. 0 2202 4501

- กลุ่มยุทธศาสตร์และแผนงาน
- กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
- กลุ่มแผนปฏิบัติงานและงบประมาณ
- กลุ่มติดตามและประเมินผล
- กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ
- กลุ่มศึกษาและพัฒนาระบบส่งเสริมอุตสาหกรรม

📍 กองโลจิสติกส์

โทร. 0 2202 4540

- กลุ่มนโยบายและประสานเครือข่าย
- กลุ่มพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- กลุ่มมาตรฐานและนวัตกรรมโลจิสติกส์
- กลุ่มส่งเสริมโลจิสติกส์องค์การ

📍 กองส่งเสริมผู้ประกอบการและธุรกิจใหม่

โทร. 0 2202 4489, 0 2202 4499

- กลุ่มสนับสนุนการจัดตั้งธุรกิจ
- กลุ่มสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการใหม่
- กลุ่มสร้างสังคมผู้ประกอบการ

📍 ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. 0 2202 4520

- กลุ่มบริหารธุรกิจสารสนเทศ
- กลุ่มพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- กลุ่มระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

📍 ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 - 11



12

Highlight

มอง CIV ผ่าน ‘บุฟเฟต์นิเวศ’

14

Interview

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์
 ข้าราชการเกษียณอายุ
 ทุ่มงบประมาณ 10 ล้านบาท
 เดินหน้ายกระดับอุตสาหกรรม
 ชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว



17

SMEs Focus

มันสำปะหลัง สู่ยุค SMEs เกษตร 4.0 ภายใต้การสนับสนุน
 จากกลุ่มบริษัทอุปโภคบริโภคไทยแลนด์ จ.อุบลราชธานี
 ผู้ผลิตและแปรรูปมันสำปะหลังแบบครบวงจร



37

Local SMEs

เกาะยอ จ.สงขลา
 ชุมทรัพย์กลางทะเล



Contents

วารสารอุตสาหกรรม
 ฉบับเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2561



31

Product Design

Eco Packaging นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์จากผลผลิตการเกษตร

05 Information

โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร)
 ตามแนวพระราชดำริ แผนการยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชนสู่ SMEs 4.0

07 Product

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Creative Industry Village : CIV

21 Special Report

กสอ. หนุนการเชื่อมโยงเครือข่าย - คลัสเตอร์ SMEs
 วางเป้าปีนี้กำลังขับเคลื่อนการแข่งขันอย่างมีศักยภาพ

23 Opportunity

BOIN เครือข่ายผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์แปรรูปฯ
 ต้นแบบการผลิตต้นความร่วมมือนอกจาก กสอ.

26 Innovation

นวัตกรรมเกษตรแปรรูป จากงาน ia HFE JAPAN 2018

28 Report

ไบโอฮับ : Bioeconomy เขตเศรษฐกิจชีวภาพ

34 Insight SMEs

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ CIV
 บ้านห้องแซง จังหวัดยโสธร

40 Good Governance

ความสุขที่แท้จริง นตถิ สนธิ ปรี สุขี

41 Book Corner

Editor Talks

เศรษฐกิจฐานราก

เศรษฐกิจฐานราก คือระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถพึ่งตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ผู้คน ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

ระบบเศรษฐกิจฐานราก จะต้องมีความหลากหลายและการจัดการโดยชุมชนท้องถิ่น ให้ครอบคลุมมากที่สุด มีการสร้างทุนและกองทุนที่เข้มแข็ง มีการผลิตพื้นฐาน การแปรรูป การบริการ การตลาด การผลิตอาหาร และความจำเป็นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต การอยู่ร่วมกันสำหรับคนในพื้นที่อย่างพอเพียง และพัฒนาเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมหรือธุรกิจของชุมชน (ในมิติของการเกื้อกูล เอื้อเฟื้อ การมีส่วนร่วมของคนในตำบล) ต่าง ๆ ทั้งขนาดย่อมหรือขนาดใหญ่ขึ้น โดยใช้ทั้งความรู้ที่สั่งสมในพื้นที่ หรือที่เป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมของพื้นที่ และมีการพัฒนาให้ทันสมัย พร้อมกับมีเทคนิค วิทยาการและความเทคโนโลยี มาพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับตลาด หรือสังคมเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้คนและชุมชนท้องถิ่นโดยรวมสามารถพึ่งตนเอง มีรายได้มากกว่ารายจ่าย และสามารถพัฒนาเป็นผู้ผลิตผู้สร้างงานบริการต่าง ๆ จากท้องถิ่นที่เข้มแข็ง สร้างสรรค์หลากหลายมีเอกลักษณ์ ทันสมัย และเชื่อมโยงกับระบบตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็งประกอบด้วย

- 1) มีการรวมกลุ่ม
- 2) มีการจัดการระบบการเงินของชุมชน
- 3) มีระบบการจัดการทุนชุมชน ที่ครอบคลุมทุนทางสังคม ทุนคน ฟื้นฟูทรัพยากร
- 4) มีระบบข้อมูลที่ทันสมัยรอบด้านทั้งภายในและภายนอก
- 5) มีระบบการผลิตของชุมชนทั้งขั้นพื้นฐานและก้าวหน้า
- 6) สร้างความร่วมมือในทุกระดับและทุกมิติ เพื่อให้เกิดความร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายและสัมพันธภาพที่ดี

บรรณาธิการบริหาร

“บทความ บทสัมภาษณ์ หรืองานเขียนที่ตีพิมพ์ในวารสารเล่มนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละท่าน ทางวารสารไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป หากประสงค์จะนำบทความใด ๆ ในวารสารไปตีพิมพ์เผยแพร่ ควรแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อบรรณาธิการ”

อุตสาหกรรมสาร

วารสารอุตสาหกรรมตีพิมพ์ต่อเนื่องมายาวนาน

นับถึงปัจจุบันเป็นปีที่ 60

เจ้าของ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 4511

ที่ปรึกษา

นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายภาณุวัฒน์ ตรียางกูรศรี

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายจารุพันธุ์ จารโยภาส

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายเดชา จาตุธนानันท์

รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายเจตนิพัทธ์ รอดภัย

เลขาธิการกรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นายวิระพล ผ่องสุภา

ผู้อำนวยการกลุ่มประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวปาดทิพย์ เปลียนโมฬี

กองบรรณาธิการ

นางสมจิตต์ เตียวสุนทรวงศ์, นายชเนศ ศรีพิทักษ์,

นางสาวกมลชนก กุลวงศ์, นางสาวนฤมล ผึ้งเนียม,

นายไพฑูรย์ มะเียเมือง, นางเกสร ภูแดง,

นายธนาธิร กล้าพัก, นางสาววงศ์ งามวงศ์,

นายสุรินทร์ ม่วงน้อย, นางสาวกัญญา ชุมศรี,

นางสาวกนกกรักษ์ ภูกุลโรจน์, นางสาวศิริธร ชัยรัตน์,

นายธวัชชัย มะกล้าทอง

จัดพิมพ์

บริษัท ซี แอด โปรโมชัน (1997) จำกัด

77/14 หมู่บ้านชลลดา ซอย 2 ถนนสายไหม

แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2991 3031-3 โทรสาร 0 2991 3066

สมัครสมาชิกวารสาร

กรอกใบสมัครซึ่งอยู่หน้าสุดท้ายของเล่ม

จากนั้นส่งใบสมัครได้ 3 ทาง ได้แก่

1. สมัครทางไปรษณีย์ จ่าหน้าซองถึง

บรรณาธิการวารสารอุตสาหกรรมสาร

กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

2. สมัครทางเครื่องโทรสาร หมายเลข 0 2354 3299

3. สมัครทางอีเมล : e-journal@hotmail.com

4. สมัครผ่าน Google Form :



โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร) ตามแนวประชารัฐ แผนการยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชนสู่ SMEs 4.0

จากมาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs สู่ยุค 4.0 ที่มุ่งเน้นการผลักดันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจจากภาคเกษตรกรรมประกอบกับด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่อื้ออำนวยส่งผลให้หนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศก็คือ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ซึ่งเชื่อมโยงกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ รวมถึงยังเกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรยังขาดการพัฒนาต่อยอดด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพพร้อมแข่งขัน



www.scmp.com

กองพัฒนาดิจิทัลอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ดำเนินการบูรณาการโครงการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร) ตามแนวประชารัฐ” เป็นโครงการที่ดำเนินงานเป็นปีแรก เพื่อยกระดับกลุ่มเกษตรกรให้สามารถแปรรูปผลผลิตสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยผลักดันการทำเกษตรอุตสาหกรรมที่มีการเชื่อมโยงตั้งแต่การผลิต การแปรรูป จนถึงการตลาดอย่างครบวงจร พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มเกษตรกรแปรรูป เพื่อให้มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (SMEs เกษตร) ที่มีความรู้ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนาเกษตรกร บุคลากร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป วิชากิจชุมชน วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม และบุคลากรในห่วงโซ่ทั่วประเทศที่ผ่านเกณฑ์การคัดกรองจำนวน 55,000 คน และกลุ่มเกษตรกร 300 กลุ่ม ผ่าน 3 กิจกรรมหลัก



www.nectec.or.th

ได้แก่ กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ (Farmer to Entrepreneur), การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น (Value Added), การสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยผลิตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปต้นแบบในพื้นที่

โดยการเข้าร่วมการอบรมบ่มเพาะองค์ความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ (Farmer to Entrepreneur) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันในกลุ่มเกษตรแปรรูปเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (SMEs เกษตร) ที่มีทักษะและความรู้ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีคุณภาพรอบด้านทั้ง การบริการจัดการ การบัญชี การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ มาตรฐาน การเชื่อมโยงเครือข่าย

ส่วนการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น (Value Added) นั้นผู้ประกอบการจะได้รับความรู้จากที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร โดยการแปรรูปและพัฒนาวัตถุดิบจากผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้งสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดด้านการสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยผลิตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปต้นแบบในพื้นที่ จะเป็นการช่วยผลักดันให้เกิดการจัดตั้งหน่วยผลิตแปรรูปในชุมชนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มเกษตรแปรรูปให้มีความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (SMEs เกษตร) ที่มีความรู้ในการดำเนินธุรกิจอย่างมีคุณภาพ



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

กลุ่มเชื่อมโยงธุรกิจดิจิทัลอุตสาหกรรม กองพัฒนาดิจิทัลอุตสาหกรรม
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ซอยตรีมิตร ถนนพระราม 4 เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0 2367 8001

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

Creative Industry Village : CIV

พระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ตามพระราชดำริ “ต้องระเบิดจากข้างใน ต้องมุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้คนและครอบครัวในชุมชนที่เข้าไปพัฒนาให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาศักยภาพก่อน แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนและหมู่บ้าน”

กระทรวงอุตสาหกรรม น้อมนำแนวพระราชดำริดังกล่าวมาเป็น “หัวใจ” ในการขับเคลื่อนโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยนำหลักการ “ศาสตร์พระราชา” มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คำนึงถึงสภาพภูมิศาสตร์ ความเชื่อ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชน โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้คนในชุมชนมีความสุขและชุมชน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” พร้อมรับการพัฒนา โดยการสร้างหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้เป็นฐานการผลิตระดับชุมชน เชื่อมโยงด้านการตลาด การท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้ในชุมชน สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอนาคต รากฐานชุมชนให้แกร่งจาก “ข้างใน” เพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ภายใต้กรอบการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ

ธุรกิจการท่องเที่ยวในปัจจุบัน เป็นเพียงกระตุ้นเศรษฐกิจไทย ปัจจุบันเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้มูลค่ามหาศาลให้แก่ประเทศ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี แต่รายได้ส่วนใหญ่จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมักกระจุกตัวอยู่ตามเมืองหลัก ๆ ทั้งที่ความต้องการในการท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น และมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการที่จะสัมผัสประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น เกิดช่องว่างทางการตลาดและโอกาสในการกระจายรายได้ให้แก่ชุมชน

พลิกโอกาสของประเทศให้เป็นโอกาสของชุมชน ในปี 2559 นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี มอบนโยบายให้กระทรวงอุตสาหกรรม ขยายผลโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยวในทุกจังหวัด จังหวัดละ 1 แห่ง

เพื่อเป็นหมู่บ้านต้นแบบ โดยต่อยอดการพัฒนาจากหมู่บ้านอุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยว หรือหมู่บ้าน JBIC จำนวน 18 หมู่บ้านที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการในปี 2540

นาร่องการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากจากการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจฐานชุมชนสามารถเติบโตได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมีหลักในการพัฒนา 3 หลัก โดยคาดหวังผลที่จะได้รับ คือ ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการตามความถนัด อัตลักษณ์ชุมชน และจุดเด่นของตนเอง และมีศักยภาพในการบริหารจัดการ โดยในปี 2559-2560 ได้ดำเนินการพัฒนาในดำเนินการในพื้นที่ 9 ชุมชน ได้แก่ 1. ชุมชนบ้านน้ำเกี๋ยน จ.น่าน 2. ชุมชนออนใต้ จ.เชียงใหม่ 3. ชุมชนเกาะยอ จ.สงขลา 4. ชุมชนบ้านศาลาดิน จ.นครปฐม 5. ชุมชนบ้านนาต้นจั่น จ.สุโขทัย 6. ชุมชนบ้านเชียง จ.อุดรธานี 7. ชุมชนเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี 8. ชุมชนบ้านนาตีน จ.กระบี่ และ 9. ชุมชนปากน้ำประแส จ.ระยอง นอกจากนี้ยังมีการเตรียมความพร้อมให้กับชุมชนเป้าหมายใน 76 จังหวัดทั่วประเทศ คู่ขนานกับการพัฒนา

ผลจากการดำเนินงาน ในระยะเวลา 2 ปี ที่ดำเนินโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเฉลี่ยโดยประมาณ 50% ในบางชุมชนที่เดิมยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว เช่น ชุมชนออนใต้ จังหวัดเชียงใหม่ ชุมชนน้ำเกี๋ยน จังหวัดน่าน และชุมชนบ้านศาลาดิน จังหวัดนครปฐม นอกจากผลตอบรับในด้านของนักท่องเที่ยวและรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้ว ผู้ประกอบการในหลาย ๆ ชุมชนซึ่งมีศักยภาพ สามารถต่อยอดการพัฒนากิจการของตนเอง รวมทั้งคำนึงถึงการพัฒนาศักยภาพจากชุมชนอย่างยั่งยืน โดยไม่ได้

รอภาครัฐ มาช่วยเหลือ แต่สามารถพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และสามารถพัฒนาในเชิงรุก เช่น การจัดทำ Facebook Fanpage ให้คนมาท่องเที่ยวชุมชน การจัดระบบการบริการจัดการห่วงโซ่คุณค่าด้านการท่องเที่ยว การจัดเก็บเงินกองกลางจากการท่องเที่ยวเพื่อปันผลให้กับชุมชน การเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีกหลาย ๆ หน่วยงานเข้ามาพัฒนาชุมชนและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

สัญลักษณ์ CIV

สัญลักษณ์ CIV หมายถึง ภูมิปัญญาและความเจริญรุ่งเรือง กล่าวคือ ตัว C มาจากความอ่อนช้อยของรูปทรงเครื่องถ้วยโบราณ ตัว I เสมือนลำเทียนที่ให้ความสว่าง กระจ่าง และตัว V หมายถึง การบรรจบกันของสายธารความคิดแล้วแตกยอดเจริญเติบโตขึ้นอีก พันสีฟ้า แทนค่าความกว้างไกลของชุมชนต่าง ๆ ในแผ่นดินไทย



โครงการ CIV

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village : CIV) หมายถึง หมู่บ้านแห่งความสมดุลที่นำทุนวัฒนธรรมวิถีชีวิต มาผนวกกับความคิดสร้างสรรค์ และการออกแบบ เพื่อสร้างมูลค่าใหม่ของสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว และบริการหรือกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ใหม่จากการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดมูลค่าใหม่ทางเศรษฐกิจบนแนวคิดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

องค์ความรู้ที่เติมเต็มให้กับ “หมู่บ้าน CIV” กระทั่งอุตสาหกรรม ได้น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านมาใช้ในการดำเนินงาน

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น ซึ่งต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน มีความพอใช้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ แล้วจึงสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศได้

การประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียง ในการทำงาน “หมู่บ้าน CIV” ในเบื้องต้น มีหลัก 7 ประการ ดังนี้

- ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม กล่าวคือ ใช้เทคโนโลยีที่มีราคาไม่แพง แต่ถูกหลักวิชาการ
- มีขนาดการผลิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถในการบริหารจัดการ
- ไม่โลภ และไม่เน้นกำไรระยะสั้นเป็นหลัก
- เน้นความซื่อสัตย์สุจริตในการประกอบการ ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค
- เน้นการกระจายความเสี่ยงด้วยการสร้างผลิตภัณฑ์

ที่หลากหลาย และ/หรือ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนผลผลิตได้

- เน้นการบริหารความเสี่ยงต่ำ (Downside Risk Management) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่ก่อหนี้เกินขีดความสามารถในการจัดการ

- เน้นการใช้เสน่ห์ในท้องถิ่นในการขับเคลื่อน ปัจจุบันเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการชุมชน/วิสาหกิจชุมชนสามารถพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวคู่ขนานกับการพัฒนาชุมชนเข้มแข็งได้อย่างมั่นคงในระยะยาว

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หรือ หมู่บ้าน CIV จึงมีใช้โครงการที่เน้นเพียงการพัฒนาสินค้าหรือบริการที่ใช้ทุนวัฒนธรรมเป็นแนวทางในการขับเคลื่อน แต่ยังมีเป้าหมายเพื่อสร้าง “รากฐาน” ของชุมชนให้มีความสามารถในการสร้าง “รายได้ใหม่” ให้ตกอยู่ในชุมชน ส่งเสริมให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มีอาชีพ ลดการทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดออกไปหางานทำที่อื่น

การใช้ทุนวัฒนธรรมเป็นแนวทางในการออกแบบสินค้าและบริการ จึงเท่ากับว่าชุมชนเป็นผู้ส่งมอบคุณค่าวัฒนธรรมให้กับผู้มาเยือน รวมทั้งยังทำหน้าที่สืบสานมรดกวัฒนธรรมของแผ่นดินไปด้วยอีกทางหนึ่ง ในฐานะ “เจ้าบ้าน” ผู้โอบอุ้มอารีและมีศักดิ์ศรีเสมอภาค

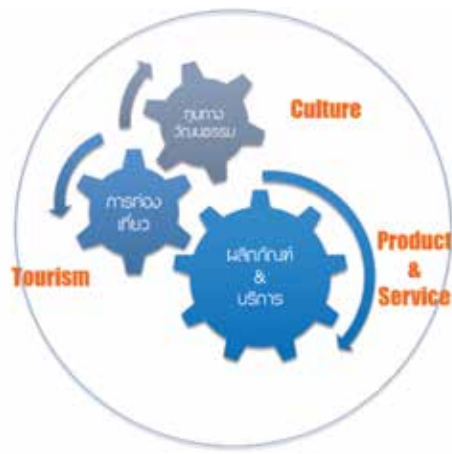
ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนฉบับนี้ จัดทำขึ้นจากการอบรมเชิงปฏิบัติการในกิจกรรมการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรม ภายใต้โครงการสร้างสรรค์อุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรม โดยการระดมความคิดจากผู้ประกอบการชุมชนที่มีศักยภาพ และครูภูมิปัญญา โดยการนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ร่วมกับองค์ความรู้ใหม่ เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนตามกรอบแนวคิด “หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์” (Creative Industry Village : CIV) โดยมุ่งเน้นการใช้ต้นทุนพื้นฐานหลักของชุมชน ได้แก่

1. “พื้นที่” หรือ “สถานที่” (Place-Based Village) เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของชุมชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ลักษณะพิเศษทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรม ซึ่งโดยส่วนใหญ่อยู่ในรูปของ “ชุมชนช่างฝีมือหรือตลาดวัฒนธรรม” มีเอกลักษณ์เฉพาะ ลักษณะพิเศษทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรม

2. สินค้าและบริการ (Product-Based Village) ผลิตภัณฑ์ในชุมชนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกลุ่มการผลิตในชุมชนที่ผลิตสินค้าและบริการที่มีเอกลักษณ์ เน้นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเชี่ยวชาญหรือองค์ความรู้เฉพาะของท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปหรือแพร่หลายในการผลิต

“ทุนจากภายใน” ของชุมชนทั้ง 2 ด้านนี้ ถือเป็นทุนตั้งต้นในการพิจารณาเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ครอบคลุมทั้งทุนทางกายภาพ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคม วิถีชีวิต



ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความชำนาญเฉพาะด้านที่เป็นอัตลักษณ์สำคัญของชุมชน เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดการมีส่วนร่วมและความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม และเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ดังแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาคนว่า **“ต้องระเบิดจากข้างใน”** คือ ต้องมุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้คนและครอบครัวในชุมชนที่เข้าไปพัฒนา ให้มีสภาพพร้อมที่จะรับการพัฒนาล่วงหน้า แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก มิใช่การนำเอาความเจริญจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชนและหมู่บ้าน ซึ่งหลายชุมชนยังไม่ทันได้มีโอกาสเตรียมตัวหรือตั้งตัว จึงไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและนำไปสู่ความล้มเหลวได้

ในการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ยังได้น้อมนำแนวทาง **“เศรษฐกิจพอเพียง”** มาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนโครงการ โดยมีกระบวนการดังแผนภูมิ



โดยขับเคลื่อนโครงการด้วยมิติด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. **ทุนทางวัฒนธรรม** ประกอบด้วย
 - อัตลักษณ์ชุมชน
 - เสน่ห์ชุมชน
 - วิถีชุมชน
 - ภูมิปัญญาชุมชน
2. **การท่องเที่ยว** ประกอบด้วย
 - ทรัพยากรท่องเที่ยว
 - เส้นทางท่องเที่ยว
 - ข้อมูลท่องเที่ยว
3. **ผลิตภัณฑ์และบริการ** ได้แก่
 - การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน (เดิม)
 - การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการชุมชน (เดิม)
 - ของฝากและของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว

กสอ. กุ่มบงฯ ปันหมู่บ้าน CIV

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) เดินหน้าพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) เพิ่มเติม 20 ชุมชน ตั้งเป้าพัฒนาครอบคลุม 76 จังหวัด 158 ชุมชน ภายในปีนี้ งบกว่า 22 ล้านบาท หลังประสบผลสำเร็จจากการดึงอัตลักษณ์และทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนเป็นจุดขาย นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เผยว่า ในปี 2561 การส่งเสริมหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village : CIV) จะเป็นการยกระดับอุตสาหกรรมชุมชนที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว (CIV 4.0) ซึ่งเป็นการต่อยอดหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สภาการท่องเที่ยว สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการสร้างรายได้เพิ่มให้กับชุมชน โดยคาดว่าจะทำให้เกิดการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากชุมชนให้มีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ด้วยการพลิกโฉมการท่องเที่ยวและการสร้างสรรค์สินค้าผ่านการดึงเสน่ห์วิถีชุมชนมาผสมผสานการประยุกต์นำต้นทุนวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์และบริการเชื่อมโยงกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างกลมกลืนและลงตัว ซึ่งเป็นตัวช่วยที่ก่อให้เกิดรูปแบบและมูลค่าใหม่ทางเศรษฐกิจบนแนวคิดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทำให้ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชุมชนสู่เมือง

เป้าหมายการพัฒนาในปีนี้มีจำนวน 158 ชุมชนในพื้นที่ 76 จังหวัดทั่วประเทศ แยกเป็นการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) ต่อเนื่องจากปีที่แล้ว 20 ชุมชนภายใต้งบประมาณ 22.61 ล้านบาท โดยเป็นการประชาสัมพันธ์จัดแสดงผลงานของแต่ละชุมชน เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักผ่านช่องทางต่าง ๆ และยกระดับอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว (CIV 4.0) จำนวน 138 ชุมชน ซึ่งเป็นการบูรณาการเป้าหมายร่วมกับคณะอนุกรรมการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยการพัฒนามุ่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน 3 ด้าน คือ ด้านกระบวนการผลิต ด้านคุณภาพมาตรฐานและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาดออนไลน์ ตามความต้องการแต่ละพื้นที่ อันจะก่อให้เกิดการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ทั่วประเทศ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

นอกจากนี้ ยังมีแผนการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนฐานราก (Local Economy) เพื่อสร้างงาน สร้างโอกาสและสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในเศรษฐกิจฐานรากด้วยการดึงดูดธุรกิจเอกชนรายใหญ่ เข้ามาช่วยสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่นในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย

- 1) โครงการยกระดับอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (CIV 4.0)
- 2) โครงการอุตสาหกรรมสร้างงาน สร้างโอกาส สร้างรายได้ให้ชุมชน
- 3) โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร)

กสอ. ยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน

การดำเนินงานมาตรการส่งเสริมและช่วยเหลือ SMEs ปี 2561 ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) มีแผนดำเนินการยกระดับ โดยมุ่งหวังกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่ง 1 ใน 9 มาตรการดังกล่าว คือ การยกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน (Local Economy) ผ่านโครงการสร้างงาน สร้างโอกาส และสร้างรายได้จากเศรษฐกิจฐานราก

โครงการยกระดับอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว หรือ “โครงการ CIV 4.0” (Creative Industry Village) 160 ชุมชน โดยเน้นพัฒนาศักยภาพชุมชน ค้นหาอัตลักษณ์ชุมชน ทำแผนการพัฒนา และบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้วยการพัฒนาด้านแบบผลิตภัณฑ์ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยว เชื่อมโยงตลาดออนไลน์ด้วย Digital Platform ซึ่งจะดำเนินการทุกจังหวัดทั่วประเทศ และมีเป้าหมายที่จะยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ชุมชนมีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า 25%

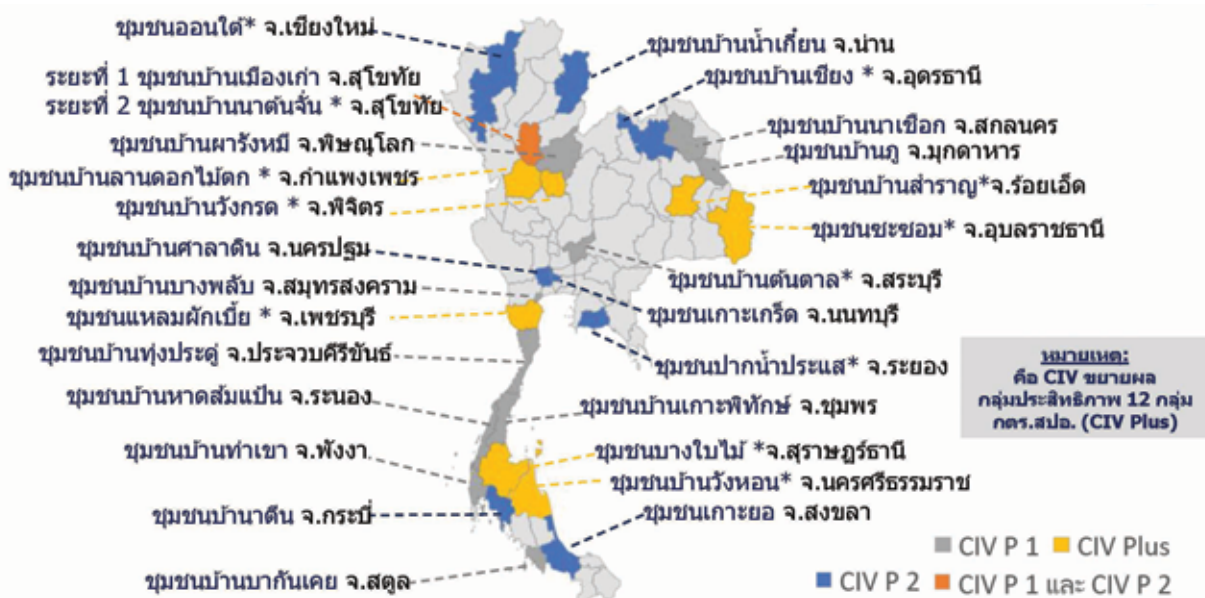
แนวทางพัฒนา CIV ในระยะยาว

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีเป้าหมายในการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก (From Local to Global) ด้วยการยกระดับธุรกิจชุมชนให้เป็น “ธุรกิจออนท็อป (On Top)” ขยายช่องทางธุรกิจให้มีความหลากหลายเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและผู้บริโภคได้อย่างตรงจุด พร้อมทั้งยกระดับอุตสาหกรรมชุมชนให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว (CIV 4.0) มีเป้าหมายการพัฒนาทั้งหมดจำนวน 160 ชุมชน ทั่วประเทศ โดยใช้หลักการพัฒนา 3 หลัก ตามชื่อ CIV คือ

1. หลักฉันทามติ (Consensus) คือ การเห็นพ้องต้องกันระหว่างคนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่
2. หลักอัตลักษณ์ชุมชน (Identity) คือ การค้นหาจุดเด่นและเสน่ห์ของชุมชน เพื่อนำมาสร้างเป็นจุดขาย
3. หลักการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value-added) ให้แก่ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจากทรัพยากรในพื้นที่

ทั้งนี้ ยังมีโครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร) ตามแนวพระราชรัฐ โดยมีกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ 600 กลุ่ม ประกอบด้วย Micro SMEs กลุ่มเกษตรแปรรูป วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์กองทุน และเครือข่ายวิสาหกิจแบ่งเป็น เกษตรแปรรูป 300 กลุ่ม ซึ่งจะสร้างความเป็นผู้ประกอบการเตรียมความพร้อม อบรม พัฒนา บ่มเพาะ พัฒนาการบริหารจัดการ และการรวมกลุ่ม รวมถึงการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า ผ่านร้านธงฟ้าประชารัฐ ร้านค้าสวัสดิการ ตลาดกลางประชารัฐ

การพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) 27 ชุมชน ทั่วประเทศ



รายชื่อหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) 27 ชุมชน ทั่วประเทศ

- 1.ชุมชนออนใต้*: ด.ออนใต้ อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
- 2.ชุมชนบ้านน้ำเกย่น: ด.น้ำเกย่น อ.ภูเพียง จ.น่าน
- 3.ชุมชนบ้านนาต้นจั่น*: ด.บ้านดึก อ.ศรีสันาลัย จ.สุโขทัย
- 4.ชุมชนบ้านเชียง*: ด.บ้านเชียง อ.หนองหาน จ.อุดรธานี
- 5.ชุมชนบ้านศาลาดิน: ด.มหาสวัสดิ์ อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม
- 6.ชุมชนปากน้ำประแส*: ด.ปากน้ำประแส อ.แกลง จ.ระยอง
- 7.ชุมชนบ้านนาดิน: ด.อ่าวนาง อ.เมือง จ.กระบี่
- 8.ชุมชนเกาะยอ: ด.เกาะยอ อ.เมือง จ.สงขลา
- 9.ชุมชนเกาะเกร็ด: ด.เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
- 10.ชุมชนบ้านเมืองเก่า: ด.เมืองเก่า อ.เมือง จ.สุโขทัย
- 11.ชุมชนบ้านคว้างหมี่: ด.ไทรย้อย อ.เนินมะปราง จ.พิษณุโลก
- 12.ชุมชนบ้านภู: ด.บ้านเป้า อ.หนองสูง จ.มุกดาหาร
- 13.ชุมชนบ้านนาเชือก: ด.แรม อ.พังโคน จ.สกลนคร
- 14.ชุมชนบ้านบางพลับ: ด.บางพรหม อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม
- 15.ชุมชนบ้านทุ่งประดู่: ด.ทับสะแก อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์

- 16.ชุมชนบ้านหาดส้มแป้น: ด.หาดส้มแป้น อ.เมือง จ.ระนอง
- 17.ชุมชนบ้านเกาะพิทักษ์: ด.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร
- 18.ชุมชนบ้านท่าเขา: ด.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว จ.พังงา
- 19.ชุมชนบ้านบากันเคย: ด.ต้นหยงโป อ.เมือง จ.สตูล
- 20.ชุมชนบ้านต้นตาล*: ด.ต้นตาล อ.เสนาห์ จ.สระบุรี
- 21.ชุมชนบางไผ่*: ด.บางไผ่ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี
- 22.ชุมชนชะอแม*: ด.นาโพธิ์กลาง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี
- 23.ชุมชนบ้านลานดอกไม้มอก*: ด.ลานดอกไม้มอก อ.โกสัมพีนคร จ.กำแพงเพชร
- 24.ชุมชนแหลมผักเบี้ย*: ด.แหลมผักเบี้ย อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี
- 25.ชุมชนบ้านสำราญ*: ด.หนองแคน อ.ปทุมรัตน์ จ.ร้อยเอ็ด
- 26.ชุมชนบ้านวังกรด*: ด.บ้านม่วง อ.เมือง จ.พิจิตร
- 27.ชุมชนบ้านวังหอน*: ด.วังอ่าง อ.ชะวอด จ.นครศรีธรรมราช

หมายเหตุ: ลำดับที่ 21-27 คือชุมชนที่ขยายผลจากกลุ่มประสิทธิภาพ 12 กลุ่มของ กตร.สปอ. ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มเป้าหมาย CIV เดิม จำนวน 7 ชุมชน (CIV Plus ในแผนที่)

ตลาดกลางขนาดใหญ่ และตลาดต่างประเทศ โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขณะที่มี 300 กลุ่มจะเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ซึ่งจะเข้าไปพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตนวัตกรรม และเครื่องจักร พัฒนามาตรฐาน พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จัดหาตลาดผ่านอีคอมเมิร์ซ ซึ่งทั้ง 600 กลุ่ม มีเป้าหมายที่จะสร้างผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปและ SMEs เกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 30% เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งส่งผลให้เศรษฐกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 40%

ขั้นตอนพัฒนา CIV 4.0 ทั่วประเทศ

- จัดประชุม ศก.11 ศูนย์ รับผิดชอบแนวทางการดำเนินงานมาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs สู้อยู่ 4.0
- สำรวจความต้องการในพื้นที่เป้าหมายการพัฒนา CIV ทั่วประเทศ
- จับคู่ความต้องการเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือในส่วนที่ชุมชนขาด
- จัดทำฐานข้อมูล และสำรวจความถูกต้องของกลุ่มเป้าหมาย CIV 160 ชุมชน
- ขับเคลื่อนการพัฒนา ประสานหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือ และติดตามผล
- สรุปผลการขับเคลื่อน CIV ในชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศตามแนวทางมาตรการพิเศษเพื่อขับเคลื่อน SMEs สู้อยู่ 4.0

ปี 2561 ย้ายผล CIV 27 ชุมชน

การดำเนินการใน 27 จังหวัดข้างต้นแล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมยังมีโครงการดูขนานขยายผลกลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติม รวม 160 ชุมชน ทั่วประเทศ เน้นเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนในด้านที่ขาด เพื่อยกระดับและขับเคลื่อนชุมชนให้มีศักยภาพเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อันเป็น 1

ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยให้เร็วที่สุด โดยบูรณาการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกกระทรวง ซึ่งปัจจุบันศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 11 แห่ง ทั่วประเทศและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ได้สำรวจความต้องการและหาแนวทางและโครงการที่เหมาะสมเพื่อให้การช่วยเหลือแก่ชุมชนเป้าหมาย อาทิ การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการชุมชนในด้านการบริหารจัดการเพื่อรองรับผู้บริโภคในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน การพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนในด้านดิจิทัล การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาของที่ระลึกเพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่ม และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว



Hilight

• เรื่อง : ดร.สมชาย หาญหิรัญ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มอง CIV ผ่าน ‘บุพเพสันนิวาส’



ในยุคนี้หากไม่เอ่ยอ้างถึงละครชื่อดัง ‘บุพเพสันนิวาส’ แลดูจะไม่ทันการณ์ ผมคงไม่ต้องบรรยายว่าละครเรื่องนี้เป็นมาอย่างไร ทุกสื่อประโคมข่าวทุกวัน ทุกคนพูดถึงละครเรื่องนี้ตั้งแต่ชาวบ้าน แม่ค้า จนถึงนายกรัฐมนตรี ก่อนอื่นผมจะขอกล่าวแนะนำตอนต้นนี้เกี่ยวกับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หรือ CIV ที่ย่อจาก Creative Industry Village (CIV) ว่าสามารถเรียนรู้จากละครเรื่องนี้ได้อย่างไร เป็นแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมมือกับคนในชุมชนหนึ่ง ๆ ร่วมมือกันวางแผนพัฒนาชุมชนแห่งนั้นผ่านตัวกลางต่าง ๆ ร่วมกัน เพราะเชื่อว่าหากมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์ของชุมชน รวมกับวิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยว และประเพณีต่าง ๆ ของชุมชนมาผสมรวมกันเพื่อจูงใจให้ผู้คนมาเยือนก็สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างทั่วถึง จากแต่เดิมที่เราเข้าไปพัฒนาเฉพาะผลิตภัณฑ์แล้วพยายามนำออกมาขายในเมืองใหญ่ การทำแบบนี้ น่าจะเกิดประโยชน์กับกลุ่มคนหลายกลุ่มและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นก็อยู่ใกล้กับวัฒนธรรมของตนเองซึ่งจะยิ่งช่วยขับเคลื่อนและคุณค่ายิ่งกว่าอยู่ห่างจากเหง้าของตนเอง ตัวอย่างแบบนี้ ผมว่าพวกเราหลายคนคงเคยเห็นในญี่ปุ่นที่ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของท้องถิ่น หาซื้อในเมืองอื่น ๆ ไม่มี ยากยาคได้ต้องมาที่เมืองนี้เท่านั้น โจทย์ที่สำคัญของ CIV คือ จะทำอย่างไรที่ให้ผู้คนสนใจ และแวะมาเยี่ยมเยือน

กลับมาที่ละครออกเจ้าอีกครึ่ง ตอนนี้นหลายวงการอาศัยความแรงของออกเจ้ากระแสและคุณค่าที่เพิ่มมาเป็นแรงกระตุ้นในการส่งเสริมงานด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร การท่องเที่ยว โบราณสถาน และหลาย ๆ คนเดินเข้าพิพิธภัณฑ์เป็นครั้งแรกในชีวิต กระแสความสนใจในประวัติศาสตร์ไทยมากขึ้น ประวัติของ



www.sanook.com

ตัวละครทุกตัวถูกนำมาเล่าเสริมเพื่อให้คนดูละครได้ฉกรรจ์มากขึ้น มีเรื่องราวต่อเนื่องเสริมแต่งรายละเอียดขยายออกไปมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับคนไทยทั่วไป ผมเองก็เพิ่งรู้ว่าประวัติของหลายคนจากกระแสของละครเรื่องนี้ นอกจากนี้ การท่องเที่ยวโบราณสถาน วัดวาในอยุธยา พระราชวังโบราณในลพบุรี ก็คึกคักพร้อมทั้งการแต่งตัวแบบแม่กระเด้งก็มีให้เห็นในสถานที่ที่มีการเดินตามรอยบุพเพสันนิวาส ส่วนอาหารก็มีการโปรโมทอาหารไทยทั้งคาวและหวานตำรับโบราณ จนถึงการจัดตลาด และการท่องเที่ยววัฒนธรรม และก็มีผู้คนตอบรับอย่างคึกคัก



คำถามที่น่าสนใจคืออะไรที่ทำให้ละครเรื่องนี้ดังผิด ๆ ในขณะนี้ ผมว่าละครเรื่องนี้เอาผู้ชมเข้าไปมีส่วนร่วมในละคร เช่น การสอดแทรกสาระประวัติศาสตร์ พงศาวดาร ที่พวกเราทุกคนเคยเรียนมาก่อนแม้ว่าอาจจะลืมหรือเรื่องราวอาจไม่ครบครัน แต่ก็ทำให้ผู้ชมวาดภาพ แสดงความรู้ หรือใครรู้เรื่องราวเสริมเติมแต่งรายละเอียดของตัวละครออกไปจากที่แค่ปรากฏในละครมากขึ้น นอกจากนี้ยังเล่นกับความแตกต่างที่ชวนเร้าในใจในทุกอย่างตั้งแต่เรื่องอาหารที่แม่หญิงการะเกดคิดค้นสูตรมะม่วงน้ำปลาหวาน หมูกระทะ กุ้งเผา หรือ หลนเต้าเจี้ยว ที่เราทุกคนรู้จักรสชาติดี หรือทองหยิบ ทองหยอด ของแม่หญิงทองกับม้า (มารี๋ย ตองค์ กิ๊ร์มา) และคนดูก็สนุกสนานที่เห็นคนยุคนั้นชอบรสชาติอาหารในยุคเรา หรือการใช้ภาษาพูดที่ไม่รู้ความไปบ้าง ของแม่หญิงการะเกด และภาษาวัยรุ่น สมัยใหม่ ที่สอดแทรกมาเป็นระยะทำให้เป็นที่สนุกสนานเพราะใกล้ตัวผู้ชมและรู้เรื่องอย่างลึกซึ้งโดยไม่ต้องมีคำอธิบายให้มากความ ซึ่ง “รวมแพง” รู้ดี ดังนั้นจึงมีดราม่าต่าง ๆ ทั้งอดีต ปัจจุบัน ผสมผสานปรุงออกมาได้รสชาติที่ถูกใจผู้ชมในกลุ่มกว้าง

สิ่งที่ปรากฏในบุพเพสันนิวาสที่คนทำ CIV เรียนรู้ได้ คือ การที่จะให้คนมาชื่นชมสิ่งที่หมู่บ้านต้องการนำเสนอ นั่นคือ ใกล้ตัวกับกลุ่มเป้าหมายเหมือนละคร “ออเจ้า” ที่มีลูกหยอดให้คนดูติดตามแต่ไม่ยุ่งยากในการตีความ และอาจไม่จำเป็นต้องแสดงผ่านสิ่งที่อยากบอกนั้นโดยตรงก็ได้ หลายหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง ผู้คนชื่นชมและภูมิใจในวัฒนธรรมของตัวเอง มีวิถีชีวิตที่เป็นอัตลักษณ์ หรือมีสถานที่ท่องเที่ยว แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีค่าก็ต่อเมื่อคนที่เป้าหมายหรือลูกค้าของเราให้ “คุณค่า” กับของของเรา ผู้คนอาจชอบหลาย ๆ อย่าง แต่ทุกคนจะมีจุดเน้นของความชอบที่ต่างกัน

ดังนั้นเพื่อชักจูงให้ผู้คนไปเยือน ก็ต้องมีอะไรหลาย ๆ อย่างที่ผู้คนอื่น ๆ ให้ความสนใจและหาไม่ได้ในที่ที่เขาอยู่ เช่น รอยยิ้มของคน

ในชุมชน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจแบบธรรมชาติ อาหารท้องถิ่นที่เฉพาะ ผลิตภัณฑ์ที่ทำที่อื่นไม่ได้ และอื่น ๆ ที่ต้องผสมผสานให้เหมาะและลงตัว และเพื่อจะถูกใจคนต่างถิ่นที่มาเยือน เหมือนที่ “รวมแพง” สร้างกระแสพีเวอร์การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ผ่านละคร “บุพเพสันนิวาส” สร้างกระแสให้คนตื่นตัวมาเรียนรู้ประวัติศาสตร์อย่างมากมาย “ผ่านละคร” ที่ให้ทุกรสชาติกับคนดูและเติมเต็มสิ่งที่คนดูไม่อาจหาได้จากเรื่องอื่น ๆ และ CIV ก็เหมือนกัน บางทีการโปรโมทผลิตภัณฑ์ประจำท้องถิ่นก็ไม่จำเป็นต้องเสนอผ่านตัวผลิตภัณฑ์โดยตรง ๆ แต่ผ่านสิ่งอื่นที่ผู้คนถวิลหาในชีวิตที่เขาหาได้ใน CIV ซึ่งมีหลายกิจกรรม หรือรอยยิ้ม มิตรภาพ ความอบอุ่นที่ให้กับผู้มาเยือน อาจเป็นปัจจัยสำคัญของการขับเคลื่อนของอัตลักษณ์ของท้องถิ่นให้โดดเด่นและหาที่อื่นได้ยาก

ปรัชญาเบื้องหลังความสำเร็จของ CIV คือ C : Consensus ส่วน I คือ Identity และ V คือ Value Creation ความหมายรวมที่เราตั้งใจไว้ก็ง่าย ๆ ครับ ทุกอย่างที่ทำ ชุมชนต้องเห็นพ้องร่วมกันในการเดินทิศทางนี้ มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนและคนข้างนอกรับรู้ เพื่อนำมาสร้างคุณค่าผ่านทุกกิจกรรมในชุมชน ...ชอบละครแล้ว ทุกอย่างในรายละเอียดที่มีในละครคนดูก็จะชอบตามละครครับ การแต่งงาน คำพูดที่ใช้ในละครและลามไปถึงสำรับกุ้งเผา น้ำจิ้มรสแซบ มะม่วงน้ำปลาหวาน กลายเป็นเมนูบังคับของร้านในอยุธยาแทบทุกร้าน



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

จากหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 38 ฉบับที่ 3,351

วันที่ 25 - 28 มีนาคม พ.ศ. 2561

(CIV หมายถึง โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village) ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม)

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์

خانรับเศรษฐกิจฐานราก กลุ่มบป็นนักธุรกิจเกษตร
เดินหน้ายกกระดับอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเทียว

การยกกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน (Local Economy) เป็น 1 ใน 9 มาตรการพิเศษเพื่อช่วยเหลือผลักดันให้ SMEs เกิดการพัฒนาเพื่อยกระดับไปสู่ SMEs ยุค 4.0 ที่มีศักยภาพ ตามนโยบายรัฐบาลที่มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นกำลังหลักในการเดินหน้าขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม SMEs ในเชิงลึกพร้อมเชื่อมโยงเครือข่ายองค์กรสนับสนุนเพื่อให้เกิดการบูรณาการความช่วยเหลือโดยเน้นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นทั่วประเทศ

นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กล่าวว่า การยกกระดับเศรษฐกิจฐานชุมชน มีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่นโดยเน้นการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผลิตภัณฑ์ในเชิงนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2559-2563) ที่ว่าด้วยการยกกระดับและเชื่อมโยงการบริการเพื่อเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีแห่งอนาคต และทุนวัฒนธรรมผ่านโครงการยกกระดับอุตสาหกรรมชุมชนเชื่อมโยงการท่องเที่ยว (CIV 4.0) ที่ดำเนินการพัฒนาศักยภาพชุมชนด้วยการค้นหาอัตลักษณ์ชุมชนร่วมกับทำแผนการพัฒนาและบริหารจัดการอย่างยั่งยืน รวมถึงผลักดันการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร ผ่าน 3 โครงการหลัก ได้แก่ 1. โครงการปั้นนักธุรกิจเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร) ตามแนวพระราชรัฐ 2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารธุรกิจ SMEs ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และ 3. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีอัตโนมัติ



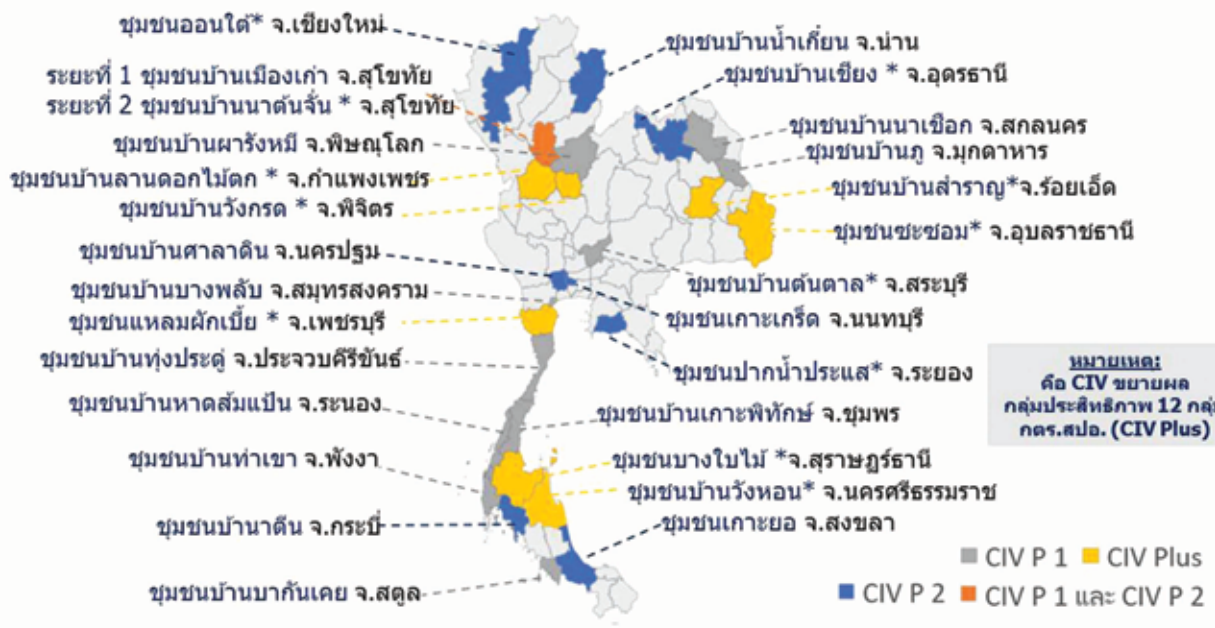


โครงการปั้นนักธุรกิจเกษตรแปรรูปไทย (SMEs เกษตร) ตามแนวพระราชรัฐ ตั้งเป้าการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ชุมชนให้มีรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า 25% โดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้น กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรระดับต้นน้ำ ที่ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นเจ้าภาพในการดำเนินงานร่วมกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมเครื่องจักรกล แห่งประเทศไทย และอีกหลายหน่วยงานของภาครัฐและ เอกชน และเน้นการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมเกษตรและ เกษตรแปรรูป วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม จำนวน 50,000 ราย ในรูปแบบของการสัมมนาให้ ความรู้การเป็นผู้ประกอบการ (Farmer to Entrepreneur) และ ส่งเสริมความรู้ให้แก่กลุ่มเกษตรกรนาร่อง จำนวน 300 กลุ่ม ในเรื่องของการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบ เกษตรโดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรมาเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น (Value Added) ตลอดจนการสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยผลิต อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปต้นแบบในพื้นที่จำนวน 50 กลุ่ม ส่วนโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารธุรกิจ SMEs ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เป็นโครงการที่เน้นการพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการในห่วงโซ่กลางน้ำ ซึ่งวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพ

การลดความสูญเสีย การลดต้นทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของวิสาหกิจ และเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ ในการดำเนินธุรกิจ สามารถเชื่อมโยงสู่แหล่งนวัตกรรมต่างๆ อาทิ ศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม (ITC) สถาบันการเงิน และโครงการ Big Brother หรือแพลตฟอร์ม T-GoodTech ได้ โดยตั้งเป้าพัฒนา 2,000 กิจการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 1,600 กิจการจาก SMEs และ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปหรืออุตสาหกรรม ที่เกี่ยวเนื่อง และ 400 กิจการจาก SMEs ที่มีศักยภาพ ร่วมกับโครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีอัตโนมัติ ซึ่งเป็นโครงการที่ช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับผู้ประกอบการ ระดับกลางน้ำเช่นเดียวกัน

ด้านการดำเนินการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรม (Creative Industry Village : CIV) เกิดจากการน้อมนำแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนโครงการฯ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากจากการสร้างความเข้มแข็งให้กับ ผู้ประกอบการชุมชน พัฒนาเศรษฐกิจฐานชุมชนสามารถ เติบโตได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน ผ่านกลไกการมีส่วนร่วม ระหว่างชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมีหลักในการพัฒนา 3 หลัก และคาดหวังผลที่จะได้รับ คือ ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

การพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (CIV) 27 ชุมชน ทั่วประเทศ



จากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการตามความถนัด
อัตลักษณ์ชุมชน และจุดเด่นของตนเอง และมีศักยภาพ
ในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ในปี 2559-2560 ได้ดำเนินการพัฒนา
ในพื้นที่ 9 ชุมชน ได้แก่ 1. ชุมชนบ้านน้ำเกี๋ยน จ.น่าน 2. ชุมชน
ออนใต้ จ.เชียงใหม่ 3. ชุมชนเกาะยอ จ.สงขลา 4. ชุมชนบ้าน
ศาลาดิน จ.นครปฐม 5. ชุมชนบ้านนาต้นจั่น จ.สุโขทัย 6. ชุมชน
บ้านเชียง จ.อุดรธานี 7. ชุมชนเกาะเกร็ด จ.นนทบุรี 8. ชุมชน
บ้านนาตีน จ.กระบี่ และ 9. ชุมชนปากน้ำประแส จ.ระยอง
นอกจากนี้ ยังมีการเตรียมความพร้อมให้กับชุมชนเป้าหมาย
ใน 76 จังหวัดทั่วประเทศคู่ขนานกับการพัฒนา

โดยผลจากการดำเนินงานในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา สามารถ
พัฒนาชุมชนนำร่องให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวเฉลี่ยโดยประมาณ 50% จากเดิมบางชุมชนยัง
ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวกลายเป็นนักท่องเที่ยว
เพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว เช่น ชุมชนออนใต้ จังหวัดเชียงใหม่
ชุมชนน้ำเกี๋ยน จังหวัดน่าน และชุมชน บ้านศาลาดิน จังหวัด
นครปฐม นอกจากนี้ผลตอบรับในด้านของนักท่องเที่ยว
และรายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้วผู้ประกอบการในหลาย ๆ ชุมชน
ซึ่งมีศักยภาพสามารถต่อยอดการพัฒนาอีกจากการของ
ตนเอง รวมทั้งคำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานชุมชน
อย่างยั่งยืนโดยไม่ได้อาศัยภาครัฐให้เข้ามาช่วยเหลือ
แต่สามารถพึ่งพาตนเองเป็นหลัก รวมทั้งยังสามารถ
พัฒนาในเชิงรุก เช่น การจัดทำ Facebook Fanpage ให้คน
มาท่องเที่ยวชุมชน การจัดระบบการบริหารจัดการห่วงโซ่
คุณค่าด้านการท่องเที่ยว การจัดเก็บเงินกองกลางจาก

การท่องเที่ยวเพื่อปันผลให้กับชุมชน การเขียนโครงการเพื่อ
ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้
ยังมีหน่วยงานอีกหลาย ๆ หน่วยงานเข้ามาพัฒนาชุมชนและ
สนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

และในปีงบประมาณ 2561 ได้ตั้งเป้าหมายผลการพัฒนา
เป็น 27 ชุมชน ร่วมกับการดำเนินโครงการคู่ขนานขยายผล
กลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติม รวม 160 ชุมชน ทั่วประเทศ เน้น
เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนในด้านที่ขาด เพื่อยกระดับ
และขับเคลื่อนชุมชนให้มีศักยภาพเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
อันเป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย
ให้เร็วที่สุด โดยบูรณาการทำงานร่วมกันทั้งภายในและ
ภายนอกกระทรวง ซึ่งปัจจุบันศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค
ทั้ง 11 แห่งทั่วประเทศ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
ทุกจังหวัด ได้สำรวจความต้องการและหาแนวทางและโครงการ
ที่เหมาะสมเพื่อให้การช่วยเหลือแก่ชุมชนเป้าหมาย อาทิ
การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการชุมชนในด้านการบริหาร
จัดการเพื่อรองรับผู้บริโภคในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนา
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน การพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนใน
ด้านดิจิทัล การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การพัฒนา
ของที่ระลึกเพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนา
กระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน
ให้มีมูลค่าเพิ่มและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นต้น



มันสำปะหลัง สู่ยุค SMEs เกษตร 4.0

ภายใต้การสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล จ. อุบลราชธานี
ผู้ผลิตและแปรรูปมันสำปะหลังแบบครบวงจร



www.paleoplan.com



www.ubbegroup

แปรรูปมันสำปะหลัง

นายเดชพนต์ เลิศสุวรรณโรจน์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง นักธุรกิจท้องถิ่น บริษัท บีบีจีไอ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไทยออยล์ เอทานอล จำกัด ก่อตั้งในปี 2549 โดยเริ่มจากอุตสาหกรรม ผลิตแป้งมันสำปะหลังและพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมพลังงาน ครบวงจร ดำเนินธุรกิจภายใต้หลักบรรษัทภิบาล คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ควบคุมกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยี ที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เปิดเผยว่า ทางบริษัทเป็นผู้ผลิตและแปรรูปมันสำปะหลังแบบครบวงจร (Well-integrated Tapioca Player) เป็นผู้ผลิตธุรกิจ 3 ประเภท ได้แก่ เอทานอล แป้งมันสำปะหลัง ก๊าซชีวภาพและไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ผลิตจากมันสำปะหลังทั้งหมด ซึ่งรับซื้อจากเกษตรกรในจังหวัด อุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียง

กลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล กล่าวย้าว่า ความยั่งยืนไม่ใช่เพียงแค่บริษัทอย่างเดียว แต่ต้องมองไปถึงความยั่งยืนของชาวไร่ชาวนา ไปจนถึงผู้บริโภค และลูกค้า โดยอาศัยวงจร 3 Ps ได้แก่ Prot – People – Planet โดยบริษัทได้จัดอบรมทุกปีให้ชาวไร่ชาวนา เพื่อถ่ายทอดความรู้และวิธีที่ยั่งยืนในการลดต้นทุนและบริษัทได้ผลิตพลังงานสะอาดจากพืชผลทางการเกษตรให้คนไทยใช้ ลดการนำเข้าน้ำมัน รวมทั้งผลิตแ่งมันเกรดพรีเมียมคือ แ่งมันออร์แกนิกที่ผลิตจากหัวมันสำปะหลังอินทรีย์

นวัตกรรมเกษตรด้วยบัตรเติมเงิน

ตั้งแต่ปี 2558 บริษัทได้นำระบบบัตรเงินสดอุบลไบโอ (UBE – Money Card) ภายใต้สโลแกน “เอ็ดง่าย ขายคล่อง ปลอดภัย” เป็นการปรับเปลี่ยนระบบบัตรสมาชิกเดิมจากระบบบาร์โค้ด โดยเปลี่ยนรูปแบบเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือที่รู้จักกันว่าเครื่อง EDC ร่วมกับธนาคารกรุงไทย โดยมุ่งหวังพัฒนางานโดยแบ่งออก 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. **ด้านการเงิน** สร้างความปลอดภัยการรับจ่ายเงินสด และการจัดเก็บข้อมูลการขายของเกษตรกร ซึ่งต้องยอมรับว่าเกษตรกรเป็นอาชีพที่ไม่มีข้อมูลหลักฐานแสดงการเคลื่อนไหวของรายได้ ไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนซื้อเครื่องจักรหรือพัฒนาการผลิตได้ ดังนั้น การรับเงินค่าขายมันสำปะหลังจากบริษัทฯ ผ่านบัตรนี้จะเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถหาแหล่งเงินทุนผ่านธนาคารต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

2. **ด้านการพัฒนาข้อมูล** เพื่อนำฐานข้อมูลผลผลิตต่อไร่ของเกษตรกร ไปสู่การพัฒนาต่อยอดให้เกษตรกร โดยบริษัทฯ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภายใต้โครงการอุบลโมเดล จัดอบรมเพื่อมุ่งหวังให้สามารถลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตต่อไร่ และรักษาคุณภาพดินอย่างยั่งยืน ซึ่งผลลัพธ์ที่ยั่งยืนของโครงการ คือ จังหวัดอุบลฯ มีเกษตรกรมีอาชีพยุคอุตสาหกรรม 4.0 นำไปสู่ความมั่นคงและการมีรายได้ที่ยั่งยืน

ซึ่งโครงการนี้ยังได้รับรางวัล Best Cash Management Solution Thailand 2016 จาก The Asset Asian Awards ประเทศสิงคโปร์ ในด้านการพัฒนาระบบที่มีคุณภาพในมาตรฐานความปลอดภัยให้แก่เกษตรกร

เอทานอลจากกากมันสำปะหลัง

โรงงานเอทานอลได้ร่วมมือกับบริษัท ST1 ซึ่งเป็นบริษัทพัฒนาพลังงานจากประเทศฟินแลนด์ เจ้าของเทคโนโลยี Etanolix® เนรมิตพื้นที่โรงงาน เป็นโครงการนำร่องนำผลพลอยได้จากโรงแ่งมันสำปะหลัง “กากมันสำปะหลัง” สู่การผลิตพลังงานสะอาด “เอทานอล” พร้อมทดลองเป็นระยะเวลา 1 ปี

การร่วมมือครั้งนี้จะช่วยยกระดับอุตสาหกรรมมันสำปะหลัง คือ 1. เพิ่มโอกาสทางธุรกิจให้กับผู้ผลิตแ่งมันสำปะหลัง พร้อมการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์พลอยได้ของมันสำปะหลังอย่างกากมันสำปะหลัง ขยายองค์ความรู้เรื่องนี้ ไปสู่โรงแ่งอื่น ๆ ใน



ประเทศไทยที่มากกว่า 100 โรงงาน และ 2. เทคโนโลยีนี้จะช่วยในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมจากการนำของเหลือใช้วนกลับมาใช้ประโยชน์อีก สามารถปรับปรุงเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมแ่งมันสำปะหลังได้อย่างยั่งยืน

พลังงานจากของเหลือใช้ในโรงงาน

ในกระบวนการผลิตแ่งมันสำปะหลังและเอทานอลของกลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอลนั้น เรียกได้ว่าไม่มีสารเคมีหรือสารพิษเจือปนเลย เป็นระบบการผลิตที่พึ่งพาธรรมชาติจริงๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เอนไซม์ในกระบวนการเปลี่ยนแ่งเป็นน้ำตาล และการใช้ยีสต์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งในกระบวนการเปลี่ยนน้ำตาลเป็นแอลกอฮอล์ของระบบการผลิตเอทานอล นอกจากนั้น ในการผลิตแ่งมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมอาหาร ต้องปราศจากสารเคมีและสารพิษเจือปน โดยระบบการผลิตแ่งมันสำปะหลังของกลุ่มบริษัทฯ ยังได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากลของอุตสาหกรรมอาหาร ไม่ว่าจะเป็น BRC , GMP, HACCP, HALAL, KOSHER, ISO 9001, ORGANIC THAILAND, USDA ORGANIC และ EURO Organic ทำให้มั่นใจว่าระบบการผลิตทั้งหมดของกลุ่มบริษัทอุบลไบโอเอทานอล ปราศจากสารพิษและสารเคมีเจือปน จึงไม่มีสารเคมีอันตรายปนเปื้อนในน้ำที่เหลือใช้จากกระบวนการผลิต



ผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตของกลุ่มบริษัทอบล ไปโอเอทานอลมีหลายส่วน ส่วนหนึ่งคือกากมัน ซึ่งทางสถานี พัฒนาที่ดิน เขต 4 จังหวัดอุบลราชธานี มีโครงการร่วมกับ กลุ่มบริษัทฯ นำเอากากมันที่ได้จากกระบวนการผลิตแ่งมัน สำปะหลังและเอทานอล ไปจัดทำเป็นปุ๋ยหมักเพื่อแจกจ่ายให้กับ เกษตรกรที่ต้องการ ซึ่งก็ได้รับการตอบรับอย่างดีจากเกษตรกร

หลายครัวเรือน และกากมันอีกส่วนหนึ่งก็นำไปผลิต เป็นก๊าซชีวภาพด้วยระบบ CLBR เปลือกถั่ว และ เปลือกดิน ก็เป็นส่วนหนึ่งของผลพลอยได้ที่เหลือ ใช้จากกระบวนการผลิตแ่งมันสำปะหลังและ เอทานอล ส่วนใหญ่จะเอาไปทำเป็นปุ๋ย หรือนำไปใช้ใน การเพาะเห็ด ซึ่งผู้นำไปใช้ส่วนใหญ่จะบอกว่าเพาะเห็ด ได้คุณภาพดีมาก ๆ มาถึงส่วนสุดท้ายของผลพลอยได้ที่ เหลือใช้จากกระบวนการผลิต ส่วนใหญ่ก็คือ น้ำ ซึ่งมีปริมาณ สูงถึงวันละกว่า 13,000 ลูกบาศก์เมตร ทั้งหมดจะถูกนำเข้าสู่ กระบวนการผลิตก๊าซชีวภาพ (Biogas) ที่ทันสมัยและ ครบวงจรที่สุดในประเทศ ได้แก่ระบบ UASB และ MUR ก๊าซชีวภาพที่ได้ทั้งหมดจะถูกนำไปผลิตเป็นพลังงานหมุนเวียน ใช้ภายในกลุ่มบริษัทฯ โดยใช้เป็นเชื้อเพลิงในการอบแป้ง ทดแทนการใช้น้ำมันเตา ผลิตกระแสไฟฟ้าใช้ในโรงงาน และ บางส่วนจำหน่ายให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หลังจากน้ำ ผ่านกระบวนการผลิตก๊าซชีวภาพแล้ว ก็จะถูกส่งมาพักอยู่ที่ บ่อบำบัด (Oxidation Pond) บำบัดแบบธรรมชาติ จนมีคุณภาพ ที่ได้มาตรฐานสามารถนำไปใช้ทางการเกษตรได้

ชูแป้งมันออร์แกนิก

นายเดชพนต์ กล่าวว่า “ปัจจุบันความต้องการแป้งมัน ออร์แกนิกมีความต้องการสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะกระแส



ของผู้บริโภคใส่ใจในเรื่องสุขภาพมากขึ้น ผู้บริโภคก่อนตัดสินใจซื้อมีการศึกษารายละเอียด ให้ความสำคัญถึงที่มาของผลิตภัณฑ์ แป้งมันออร์แกนิกเป็นส่วนผสมสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์อาหารออร์แกนิกสมบูรณ์ และขายได้มูลค่าสูงขึ้น อีกประเด็นที่สำคัญคือจาก 10 ปีที่ผ่านมาจะเห็นข่าวว่าเด็กรุ่นใหม่แพ้สารกลูเตนมากขึ้น แต่แป้งมันสำปะหลังไม่มีสารกลูเตน และไม่มีการเปลี่ยนแปลงพันธุกรรมพืช เพราะใช้ท่อนพันธุ์ในการเพาะปลูก จึงเป็นความต้องการของตลาดมากขึ้นด้วย ในส่วนของบริษัท ได้มีการดูแลไปถึงต้นน้ำคือเกษตรกร เพื่อควบคุมการผลิตให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล จัดอบรมให้เกษตรกรโดยใช้กระบวนการที่เรียกว่าอูบลโมเดล มีการให้ความรู้โดยร่วมกับภาครัฐประจำทุกปี เราเห็นการเปลี่ยนแปลงของเกษตรกรหลังจากอบรมคือ มีระบบคิดใหม่ ๆ ในการจัดการแปลงผลผลิตสูงขึ้นจาก 3 ตันเป็น 8 - 10 ตันต่อไร่ ซึ่งการให้ความรู้จะนำไปสู่ความยั่งยืนจริง ๆ นอกจากดูแลต้นน้ำแล้วการดูแลตลาดให้มีความเชื่อมั่นก็เป็นส่วนสำคัญที่ต้องควบคู่กันไป ต้องมีการส่งสินค้าต่อเนื่องที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย มีการพัฒนาแผนธุรกิจที่ทันโลกทันเหตุการณ์ เพื่อสร้างเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนให้กับประเทศไทยต่อไปครับ”

อูบลโมเดล : ต้นแบบ Smart Farmer

ปัจจุบัน เกษตรกรต้นแบบมันสำปะหลังอินทรีย์ที่เข้าร่วมโครงการกับทางบริษัทฯ ทั้งหมด 4 อำเภอ รอบโรงงานคือ อ.นาเยีย อ.สว่างวีระวงศ์ อ.พินุลมั่งสาหร และอ.วารินชำราบ และในปี 2561 ได้ขยายพื้นที่ไปสู่อำเภอ อ.สิรินธร อ.โขงเจียม อ.ตาลุม อ.ตระการพืชผล และ จังหวัดยโสธร ที่ ต.กระจ่าย และ ต.โคกนาโก และ อ.ป่าติ้ว โดยแต่ละพื้นที่จะมีลานมันของบริษัทฯ รับซื้อโดยตรง มีการประกันราคามันที่แน่นอนเฉพาะ 4 อำเภอรอบโรงงาน 3.00 บาท (25% แป้ง) และต่างอำเภอจะเป็นไปตามระยะทางการขนส่งประกันราคา 2.90 บาท ซึ่งต้องผ่านมาตรฐานการรับรองที่ตลาดกำหนด

ปัจจุบันมีเกษตรกรเข้าร่วม 275 ราย รวมพื้นที่ 1,751 ไร่ ซึ่งยังต้องเร่งส่งเสริมปรับเปลี่ยนพื้นที่จากมันเคมีให้เป็นมันอินทรีย์ให้ได้ตามเป้าหมาย 20,000 ไร่ในปี 2564 โดยทางบริษัทฯ มี

ข้อเสนอแนวทางในการผลักดันระบบอินทรีย์ให้เกิดความเชื่อมั่นในตลาด โดยเสนอให้ทุกภาคส่วนช่วยกันผลักดันพื้นที่มันสำปะหลังอินทรีย์เป็นพื้นที่แปลงใหญ่ มีศูนย์การเรียนรู้อินทรีย์ที่ใกล้ชิดเกษตรกร พร้อมทั้งส่งเสริมปัจจัยการผลิตที่มีประโยชน์ อาทิ ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ PGPR 3 และเครื่องจักรกลในการทำวัชพืช การเก็บเกี่ยว มีการนำสถาบันการศึกษามาช่วยพัฒนาการเก็บข้อมูลให้เกษตรกร นำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ BIG DATA ต่อไป

รวมทั้งสนับสนุนบุคลากรในการร่วมตรวจประเมินเพื่อรับรองเป็นเอกสารยืนยันว่าเกษตรกรมีมาตรฐานใช้สารเคมีอย่างน้อย 3 ปี เพื่อนำเกษตรกรเข้าระบบมาตรฐานสากลได้ต่อไป เป็นต้น และจากการสรุปข้อมูลของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเฉลี่ยมีผลผลิต 4.5 ตันต่อไร่ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิม 8,000 บาทต่อไร่ เป็น 15,000 บาทต่อไร่ เกษตรกรมันอินทรีย์จึงมีรายได้สูงขึ้น และผลผลิตเพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนเป็นมันสำปะหลังอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม

หลักของการตลาดนำการผลิตนับเป็นเป้าหมายเพื่อกำหนดต้นแบบและยุทธศาสตร์ในการเพิ่มพูนข้อมูลความรู้ทิศทางการตลาดการค้าสินค้าเกษตรที่ถูกต้อง ครอบคลุม ทันต่อสถานการณ์เป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการวางแผนการผลิตในแต่ละฤดูกาล เพื่อให้การลงทุนในปัจจัยการผลิตเกิดผลลัพธ์ที่คุ้มค่า ผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด และทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ปรับหลักคิดเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer พร้อมก้าวเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างยั่งยืน และพอเพียง



สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ นางสาวกัณท์พร กรรณสูตร
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ ฝ่ายสื่อสารองค์กร
กลุ่มบริษัทอูบลโมเอทานอล
333 บ้านหนองแปน ตำบลนาดี อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี
โทร. 08 1658 8274, 08 9962 6544

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หนุนการเชื่อมโยงเครือข่าย - คลัสเตอร์ SMEs วางเป้าหมายกำลังขับเคลื่อนการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ



นางยุพรัตน์ ศตวริยะ ผู้อำนวยการกองพัฒนาขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กล่าวว่า ในเรื่องของเครือข่ายมีการดำเนินงานมานานแล้ว โดยตั้งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับชมรมทั่วไป โดยนำเสนอในรูปแบบของโมเดลที่ทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกับทางกองฯ หลังจากนั้นช่วงปี 2547 ได้เล็งเห็นว่า การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการในรูปแบบคลัสเตอร์จะมีส่วนช่วยผู้ประกอบการในการเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจ โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ ผ่านการใช้คอนเซ็ปต์ของการรวมตัวกันของผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการนำความรู้ รวมถึงประสบการณ์มาแบ่งปันกัน ผ่านปัจจัยด้านนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผลักดันให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่รวมตัวเป็นคลัสเตอร์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีโอกาสเติบโตไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

จากการผลักดันของกองพัฒนาขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่พยายามสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทยให้มีขีดความสามารถทัดเทียมกับนานาประเทศ เพื่อเป็นบันไดให้ผู้ประกอบการสามารถเติบโตและแข่งขันกับต่างประเทศด้านกองพัฒนาขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม กสอ. จึงมุ่งเน้นและพร้อมสนับสนุนผู้ประกอบการผ่านโครงการต่าง ๆ และการสร้างเครือข่าย SMEs





www.sanook.com



www.thairath.co.th



www.khabangkok.com

ผ่านโครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (คลัสเตอร์) โดยเน้นในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และพื้นฐานการเพิ่ม Productivity ที่จะต้องผสานสอดคล้องกับนวัตกรรมได้อย่างยั่งยืนและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ปัจจุบันกลุ่มอุตสาหกรรมคลัสเตอร์มีจำนวน 91 กลุ่มอุตสาหกรรม รวมถึงมีการพัฒนากลุ่มเครือข่าย 26 เครือข่าย อาทิ เครือข่ายปฏิกิริยาอินทรีย์พืชผักเกษตร, เครือข่ายเครื่องสำอางอินทรีย์, เครือข่ายฮาลาล, เครือข่ายอาหารแปรรูป, เครือข่าย Food Truck ลานนา ฯลฯ

ผอ.ยุพรัตน์ กล่าวปิดท้ายถึงประโยชน์ของการสร้างเครือข่ายว่า “เนื่องจาก กสอ. ทำหน้าที่ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ SMEs มีความเข้มแข็งและเติบโต เพราะฉะนั้นถ้าการรวมกลุ่มก็จะตอบโจทย์วัตถุประสงค์ของ กสอ. ว่าต้องการสร้าง SMEs ให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถในการแข่งขันอีกปัจจัยหนึ่งของเครือข่ายที่สำคัญมากเมื่อต้องการอยากรู้ว่ากระแสดemand ของอุตสาหกรรมเป็นอย่างไร ผู้ประกอบการเหล่านี้จะเป็นกระบอกเสียงที่จะสื่อถึงได้เลยว่า ตอนนี้เราต้องพัฒนาไปในทิศทางใด ซึ่ง กสอ. จะได้ทำแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ หรือแม้แต่ในเรื่องนโยบายของรัฐที่ออกมาอย่างเร่งด่วน อย่างการขึ้นค่าแรง พอขึ้นแรงมีผลกระทบหรือไม่ มีผลกระทบอย่างไร การสร้างเครือข่ายก็เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วขึ้นเอง”





BOIN เครือข่ายผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์แปรรูปฯ ต้นแบบการผลักดันความร่วมมือจาก กสอ.

เครือข่ายเกษตรอินทรีย์แปรรูปกรุงเทพมหานคร (Bangkok Organic Industrial Network : BOIN) โดย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ให้การสนับสนุนและพัฒนา ภายใต้กิจกรรมสร้างเครือข่าย SMEs เพื่ออุตสาหกรรมเป้าหมายและสร้างโอกาสขยายช่องทางตลาดธุรกิจ (เกษตรแปรรูป) โดย BOIN เป็นเครือข่ายซึ่งรวมตัวกันของเหล่าผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ที่มีศักยภาพและความมุ่งมั่นตั้งใจในการที่จะสร้างธุรกิจออร์แกนิกเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมเครือข่ายจะเป็นผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง สุนัขและ ความงาม ทั้งการบริการผลิตสินค้าแบบ Original Equipment Manufacturer (OEM) ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานโรงงานทั้งในประเทศและในระดับสากล นอกจากนี้ยังเป็นเวทีเปิดโอกาสให้กับเจ้าของผลิตภัณฑ์แบรนด์ไทยให้สามารถทำเทียมและแข่งขันในระดับสากลได้อีกทางหนึ่ง



สำหรับพันธกิจของ BOIN ประกอบได้ด้วยมุ่งเน้นการเชื่อมโยง และการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์แปรรูปที่ไม่ใช่ อาหารเข้าด้วยกัน, ส่งเสริมผลักดันให้สมาชิกสนับสนุนธุรกิจ ซึ่งกันและกันภายในเครือข่าย, สนับสนุนผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ดันน้ำ ทั้งพืชพรรณและสมุนไพรมาแปรรูปผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก, ผลักดันสมาชิกของเครือข่ายให้เข้าถึงเทคโนโลยี - นวัตกรรม ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการที่สามารถรับรองมาตรฐาน Natural & Organic ได้ และสุดท้ายช่วยส่งเสริมการสร้างแบรนด์ออร์แกนิก ของสมาชิก และผลักดันออกสู่ตลาดภายในและภายนอก โดยอยู่ ภายใต้คอนเซ็ปต์ 'Innovation, Standards, Friendly, Thai Heritage & Wisdom'



โดยเครือข่าย BOIN เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้ผลิต เครื่องสำอางที่ทาง กสอ. พัฒนาเพื่อสร้างมาตรฐานและ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ และเน้นไปที่ออร์แกนิกมากขึ้น ซึ่งทาง กสอ. มองว่าสร้างเครือข่ายเป็นเวลา 3 ปี และคลัสเตอร์เป็น เวลา 5 ปี โดนจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในปีแรกของการ สร้างเครือข่ายจึงเน้นไปในเรื่องของสร้างกลุ่ม สร้างระบบ มีกิจกรรมให้ทำร่วมกันในกลุ่มเพื่อให้เกิดความเหนียวแน่น ในส่วนของปีต่อ ๆ ไป จะมองไปในเรื่องของพัฒนาให้มีการเติบโตในเชิงธุรกิจ นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของเครือข่าย คืออยากให้มีการรวมกลุ่ม ร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้สามารถ พัฒนาไปได้ด้วยกัน ถ้าเกิดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งผู้ประกอบการ ก็สามารถแบ่งปันกันได้ภายในกลุ่ม และเนื่องจาก กสอ. มีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพและความ เข้มแข็ง ดังนั้นการรวมกลุ่มก็สามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์ ของกสอ. ได้โดยตรงที่ต้องการสร้าง SMEs ให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน



ในส่วนของแนวทางการพัฒนาเครือข่ายถูกกำหนดไว้ 3 ปี โดยในปี 2561 นี้ประกอบไปด้วยกิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย, สร้างความเข้าใจมาตรฐาน Nature, พัฒนาแบรนด์, สำรวจตลาดและปรับสูตร, ปรับปรุงโรงงาน ปี 2562 ประกอบการไปด้วยการขอรับรองมาตรฐาน Nature, เชื่อมโยงตลาด, สร้างความเข้มแข็งภายในเครือข่าย, เชื่อมโยงเกษตรกร Organic และพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งงานประกวดด้านนวัตกรรม และปี 2563 ประกอบไปด้วยขอรับรองมาตรฐาน Nature, เชื่อมโยงธุรกิจภายนอกเครือข่าย, พร้อมส่งเสริมสมาชิกประกวดด้านนวัตกรรม เพื่อสร้างชื่อเสียงของเครือข่ายฯ

โดยที่ผ่านมาทางเครือข่ายฯ ได้มีโอกาสนำสมาชิกเครือข่ายฯ โชว์ศักยภาพในงาน The China International Organic and Green Food Industry Expo 2018 ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ 8 - 10 เมษายน 2561 และงาน Cosmobeaut Vietnam 2018 ณ โฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ 19 - 21 เมษายน 2561 ติดตามข่าวสารและรายละเอียดของเครือข่ายเพิ่มเติมได้ที่ Facebook/BOINOrganicThailand



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

นายณพดล อุ่มน้อย ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
กองพัฒนาขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กทม. 10400
โทร. 0 2202 4530
Facebook/BOINOrganicThailand

Innovation

• เรื่อง : จารุวรรณ เจตเกษตรกิจ

นวัตกรรมเกษตรแปรรูป จากงาน ifia HFE JAPAN 2018

ifia JAPAN 2018
The 23th International Food Ingredients
& Additives Exhibition and Conference

HFE JAPAN 2018
The 16th Health Food Exposition
& Conference



International Food Ingredients & Additives (IFIA) Health Food Exposition (HFE) เป็นงานแสดงสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น ด้านส่วนผสมอาหาร (Food Ingredient) สารเติมแต่ง (Food Additives) และอาหารเพื่อสุขภาพ (Health Food) โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ 14 – 19 พฤษภาคม 2561 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จากการศึกษาดูงาน พบว่านวัตกรรมเกษตรแปรรูปที่โดดเด่นน่าสนใจด้านการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่จากวัตถุดิบการเกษตรนำมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า ดังนี้

สารให้ความหวานและความข้นหนืดนมข้าว (Rice Milk)

สารให้ความหวานและความข้นหนืดนมข้าว (Rice Milk) ของบริษัทคิกแมน (Kikkoman) ประเทศญี่ปุ่นที่มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีการหมักซีอิ๊วกับหมักมิริน จึงได้นำ 2 เทคโนโลยีดังกล่าวมาผนวกกันเพื่อผลิต Rice Mike โดยหลักการคือ นำข้าวกล้องหรือข้าวซ้อมมือมาเป็นวัตถุดิบผลิตภายใต้เทคโนโลยีการหมักที่นำข้าวกล้องมาหมักกับเชื้อราที่ย่อยแป้งหรือสร้างเอนไซม์อะไมเลสได้ หรือการหมักแป้งให้เป็นน้ำตาลเกิดความหวานทำให้ได้นวัตกรรม การเพิ่มมูลค่าจากข้าวกลายเป็น Smart Ingredient 4.0 ที่เรียกว่า “สารให้ความหวานและความข้นหนืดนมข้าว (Rice Milk)” ที่สามารถนำมาเป็นส่วนผสมแทนนมเนยในอาหารได้อย่างหลากหลาย เช่น ส่วนผสมไอศกรีม เบเกอรี่ เป็นต้น ซึ่งประเทศไทย สามารถนำมาผลิตโดยประยุกต์ใช้ข้าวสายพันธุ์ต่าง ๆ ของไทยซึ่งจะทำให้มีความโดดเด่นแตกต่างเรื่องกลิ่นคุณค่าทางโภชนาการตามสายพันธุ์ข้าว



www.gigazine.net



แป้งกล้วย

แป้งกล้วย จากประเทศออสเตรเลีย จุดเด่นคือ แป้งกล้วย อยู่ในกลุ่มแป้งทนย่อย (Resistant Starch) มีประโยชน์ต่อร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลต่อระบบทางเดินอาหารบริเวณลำไส้ใหญ่ และมี “ซีโรโทนิน (Serotonin)” ช่วยเรื่องผ่อนคลายความเครียด ซึ่งประเทศไทยมีกล้วยเยอะ รวมถึงมีเทคโนโลยีการผลิต แป้งกล้วยแล้ว สามารถนำมาต่อยอดทำเป็นเชิงพาณิชย์ได้โดยทันที

พลาสมาโลเจน (PLASMALOGEN) อาหารเสริมสมอง จากประเทศญี่ปุ่น สำหรับผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ ผลิตจากหอย ไชตาเตะ (Hotate) หรือ หอยเชลล์ อุดมด้วยคุณค่า ช่วยสร้างร่างกายสร้างพลาสมาโลเจน เพื่อป้องกันสารเบต้าอะมัยลอยด์ (BETA AMYLOID PLAQUE) เข้าไปเคลือบสมอง เป็นสาเหตุของโรคอัลไซเมอร์

การพัฒนาส่วนผสมอาหาร (Food Ingredient) สารเติมแต่ง (Food Additives) และอาหารเพื่อสุขภาพ (Health Food) ในปัจจุบันและอนาคตต่อไปจากนี้มุ่งเน้นให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาค้นคว้าวิจัย และพัฒนาส่วนผสมอาหารที่มาจากธรรมชาติ เพื่อใช้ทดแทนส่วนผสมจากสารเคมีสังเคราะห์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการอาหารทั่วโลกมีความต้องการอย่างมาก เช่น สารกันบูดจากธรรมชาติ (Nature) ที่สามารถยืดอายุอาหารได้นาน และไม่ทำให้กลิ่นรสชาติของอาหารเปลี่ยน เป็นต้น



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

การศึกษาฐาน ifia HFE JAPAN 2018, 14-16 พฤษภาคม 2561

Report

• เรื่อง : บัวตะบัน มีเดีย



ไบโอฮับ : Bioeconomy เขตเศรษฐกิจชีวภาพ

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2561 มีรายงานจากทำเนียบรัฐบาล ว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เตรียมเสนอวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ (ครม. สัญจร) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ในพื้นที่ 4 จังหวัด ประกอบด้วย นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี ระหว่างวันที่ 11 - 12 มิถุนายน 2561 โดยการประชุมที่จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2561 ได้เสนอแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม “แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด” กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ใน 6 ด้าน ได้แก่

1. ส่งเสริมการวิจัย และการเกษตรโครงการเขตเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) หรือ ไบโอฮับ ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยเฉพาะนครสวรรค์และกำแพงเพชร
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
5. พัฒนาคุณภาพชีวิต
6. เชื่อมป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำเพื่อป้องกันอุทกภัย

ตามแผนพัฒนา จังหวัดนครสวรรค์ เน้นอุตสาหกรรม ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ธรรมชาติ และเชิงสุขภาพ, จังหวัดกำแพงเพชร จะพัฒนาเป็นเมืองการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูป การท่องเที่ยวมรดกโลกและธรรมชาติ, จังหวัดพิจิตร เพิ่มเส้นทางคมนาคม และการท่องเที่ยวแนว

ประเพณี, จังหวัดอุทัยธานี เน้นพัฒนาการเกษตร (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และปศุสัตว์ (ควาย)) และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงธรรมชาติ และเชิงเกษตร

ทั้งนี้ “แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด” กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 จะถูกกำหนดให้เป็น “ศูนย์กลางธุรกิจข้าว” สินค้าเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรมล้ำค่าระดับประเทศ ได้แก่

1. ผลผลิตข้าวและสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณภาพตามมาตรฐาน

2. ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าวและสินค้าเกษตรที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม ผ่านกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. ธุรกิจข้าวและสินค้าเกษตรปลอดภัยมีช่องทางและการตลาดเพิ่มขึ้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นที่รู้จักและยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 จะเน้นส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม, พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง, ส่งเสริมการปลูกอ้อยที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ในลักษณะ Zoning, ส่งเสริมและพัฒนาพลังงานทดแทน, ประชาสัมพันธ์การลงทุนจัดตั้งศูนย์ฮาลาลตามสถาบันบริการน้ำมันเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอิสลาม, พัฒนาการขนส่งทางน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อลดต้นทุนการขนส่งทางบก ลดอุบัติเหตุลดมลภาวะ ลดงบประมาณการซ่อมบำรุง รองรับการลงทุนสินค้าเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ระเบียงเศรษฐกิจ (East-West Economic Corridor) และอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) ส่วนแผนที่จะเสนอการลงทุน ประกอบไปด้วย

- การก่อสร้างทางรถไฟสายนครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - แม่สอด
- ก่อสร้างเพิ่มทางจราจรทางหลวงหมายเลข 115 ช่วง กำแพงเพชร - พิจิตร
- ก่อสร้างเส้นทางใหม่ (แยกวังกระชายหันคา - เมืองอุทัยธานี) ตัดกับทางหลวงหมายเลข 1
- พัฒนาสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (Inland Container Depot : ICD) ตามข้อเสนอของงานวิจัยที่ดำเนินการเมื่อปี 2557
- ยกกระดับธุรกิจ SMEs เป็นธุรกิจขนาดใหญ่เพื่อรองรับ AEC ขณะที่ การปรับปรุงถนนเส้นทางหมายเลข 11 จาก 2 เลน เป็น 4 เลน มี 3 โครงการ ประกอบด้วย

1) โครงการขยายเส้นทางหลวงหมายเลข 11 จาก 2 เลน เป็น 4 เลน ช่วง กม.116+345 - 14+600 (เชื่อมรอยต่อ จังหวัด พิจิตร - ชองแคว - ตากลี - อินทร์บุรี) ระยะทาง 101.75 กม.

2) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายคมนาคมทางหลวงหมายเลข 11 ตอนควบคุม 0301 ตอน นองกัลป์ - เขาทราย ช่วงระหว่าง กม. 116+345-131+100 ระยะทาง 14.750 กม.

3) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเครือข่ายคมนาคมทางหลวงหมายเลข 11 ตอนควบคุม 0302 ตอนเขาทราย - สากเหล็ก ช่วงระหว่าง กม. 132+211-173+000 ระยะทาง 36.800 กม. ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2

นอกจากนี้ ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบไปด้วย

1) ขยายฐานเศรษฐกิจของกลุ่มให้หลากหลาย สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลเกษตร พัฒนาเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเดิมสู่ภาคอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาระบบ Logistic โดยใช้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการเป็นศูนย์ผลิตและค้าข้าว รวมถึงให้ภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเป็นฐานสร้างรายได้ โดยการเพิ่มผลผลิตการผลิตและธุรกรรมการค้าข้าว ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวคุณภาพสูง สนับสนุนการปลูกข้าวด้วยระบบการผลิตเกษตรที่ดี (GAP) พัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูปเพื่อตอบสนองตลาดเฉพาะ ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตรที่มีศักยภาพให้มีความสมบูรณ์ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ พัฒนาระบบ Logistic โดยนครสวรรค์เป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้าพืชผลเกษตรและการส่งออกแบบเบ็ดเสร็จ จัดทำการศึกษา เพื่อกำหนดรูปแบบระบบ Logistic ที่เหมาะสมของกลุ่ม ทั้งระบบราง ถนน และการขนส่งทางน้ำ



<http://www.cleantecheconomics.be>

2) เพิ่มรายได้จากการพัฒนาและสร้างสินค้าการท่องเที่ยว เน้นการเพิ่มโอกาสการขยายตัวทางการค้า การลงทุนและยกระดับการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างรายได้ของกลุ่มจังหวัดอย่างมั่นคง โดยส่งเสริมพัฒนาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด และระหว่างกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนการพัฒนาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลกของพื้นที่ ทั้งอุทยานประวัติศาสตร์ กำแพงเพชรและเขตนุรักษ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง สนับสนุนชุมชนที่อยู่ใกล้แหล่งมรดกโลกมีส่วนร่วมในการพัฒนา ตลอดจนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว พื้นที่บึงบอระเพ็ดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ อนุรักษ์พันธุ์ปลาที่หายากของท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตชาวแพริมแม่น้ำ

3) แก้ไขปัญหาน้ำทั้งระบบ ให้สอดคล้องกับกรอบการพัฒนา ลุ่มน้ำหลักของประเทศ เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาภัยธรรมชาติ สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดความเสี่ยงจากอุทกภัยและภัยแล้ง และการใช้ประโยชน์สูงสุด โดยการพัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำให้ทั่วถึงเป็นระบบเชื่อมต่อการจัดการลุ่มน้ำหลักของภาคที่อยู่ในพื้นที่กลุ่ม ให้มีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภค ป้องกันหรือบรรเทาปัญหาน้ำท่วมหรือภัยแล้ง เพิ่มสมรรถนะแหล่งกักเก็บน้ำและเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำใหม่โดยสร้างแก้มลิงในพื้นที่เหมาะสม สร้างฝายระบายน้ำและพังก้นน้ำในลำน้ำสายหลัก และเพิ่มสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมพัฒนาชุดลอกแหล่งกักเก็บน้ำเดิมที่ตื้นเขิน

4) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ระดับความรู้ความสามารถของประชาชนและกำลังแรงงาน ในกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น โดยการยกระดับการศึกษาและพัฒนา กำลังแรงงานให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อในระดับมัธยมและอุดมศึกษามากขึ้น สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น โดยเร่งพัฒนาทักษะฝีมือของบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของตลาด รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง

โครงการ 2 พันล้าน ชูหัวใจข้าว ท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม มีรายงานว่า สำหรับงบประมาณโครงการตามแผนพัฒนาภูมิภาค 4 ปี กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 กว่า 121 โครงการ ประกอบไปด้วย “โครงการภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าข้าวและสินค้าเกษตร” จำนวน 90 โครงการ งบประมาณ 1,714,488,000 บาท โดยแบ่งเป็น

1. โครงการด้านการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน 15 โครงการ งบประมาณ 430,000,000 บาท



2. โครงการด้านการปรับปรุงถนนเพื่อการคมนาคมขนส่งพืชผลทางการเกษตร สะดวก ปลอดภัย ช่วยลดต้นทุน จำนวน 34 โครงการ งบประมาณ 942,255,000 บาท

3. โครงการด้านส่งเสริมการผลิต ลดต้นทุน แปรรูปสินค้า จำนวน 28 โครงการ งบประมาณ 269,053,000 บาท

4. โครงการด้านการตลาด เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ จำนวน 13 โครงการ งบประมาณ 73,180,000 บาท

โครงการภายใต้ห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม จำนวน 31 โครงการ งบประมาณ 160,580,000 บาท โดยแบ่งเป็น 1. โครงการด้านถนนเพื่อสนับสนุนการขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยว จำนวน 2 โครงการ งบประมาณ 19,000,000 บาท 2. โครงการด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นตามมาตรฐานของกรมการท่องเที่ยว จำนวน 14 โครงการ งบประมาณ 91,580,000 บาท 3. โครงการด้านเพิ่มศักยภาพ และพัฒนาผู้ประกอบการ จำนวน 15 โครงการ งบประมาณ 48,000,000 บาท

ขณะที่งบประมาณประกอบไปด้วย การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน พัฒนาแหล่งน้ำ 15 โครงการ วงเงิน 430,000,000 บาท, การเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน การแปรรูปพัฒนาตลาด การผลิต/การตลาด 41 โครงการ วงเงิน 342,233,000 บาท, การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว/ทรัพยากรธรรมชาติ - ถนน 2 โครงการ วงเงิน 19,000,000 บาท, การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยว 14 โครงการ วงเงิน 91,580,000 บาท, พัฒนาตลาดศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยว - เพิ่มศักยภาพ 15 โครงการ วงเงิน 48,000,000 บาท



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก
MGR Online วันที่ 10 มิถุนายน 2561
<https://mgronline.com/politics/detail/9610000057595>

Eco Packaging

นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตร

ปัจจุบันกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมยังเป็นที่ที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ และหันมาสนใจกับบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเพื่อช่วยธำรงธรรมชาติเอาไว้ และด้วยนวัตกรรม การวิจัย และเทคโนโลยีในปัจจุบันก็เอื้อต่อการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นบรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติภายในห้วงระยะเวลาไม่มากนัก อีกทั้งบางบรรจุภัณฑ์ก็สามารถรับประทานได้อีกด้วย Product Design ฉบับนี้จึงนำไอเดียบรรจุภัณฑ์จากผลผลิตทางการเกษตรมานำเสนอเพื่อจุดประกายไอเดียให้แก่ผู้ประกอบการได้นำไปปรับใช้กับผลิตภัณฑ์ของตนเองได้อย่างเป็นมิตรกับโลก



I AM NOT PLASTIC

ผลิตภัณฑ์ที่ดูหน้าตาเหมือนพลาสติกสีฟ้าอมเขียวอย่างไม่มีผิดเพี้ยน แต่มันเป็นพลาสติกที่กินได้ ที่พัฒนาโดยบริษัท Avani Eco สัญชาติอินโดนีเซียผลิตบรรจุภัณฑ์ “ถูกกินได้” จากมันสำปะหลัง พืชที่นิยมปลูกทั้งในแอฟริกา ลาตินอเมริกา และเอเชีย มีคุณสมบัติตั้งแต่ นำกลับมาใช้ใหม่ รีไซเคิล ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ ที่สำคัญคือ สามารถละลายได้ในน้ำ เรียกได้ว่าเป็นมิตรต่อธรรมชาติและสัตว์น้ำอย่างแน่นอน โดยจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาขยะล้นเมืองและลำคลองในอินโดนีเซีย

ถ้วย-จาน ใบทองกวาว

ถ้วยจานที่ทำจากใบไม้สีเขียว ยังคงมีสัมผัสและลวดลายของใบทองกวาวเอาไว้ จากการวิจัยของอาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก นำโดย รศ.ดร.ศรินทร์ทิพย์ แทนธานี คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ รศ.ดร.สมร หิรัญประดิษฐ์กุล และ ดร.นฤมล สีพลไกร อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ร่วมกันวิจัยบรรจุภัณฑ์จากใบไม้สดเพื่อลดปัญหาจากโฟมและการทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งนำใบทองกวาวมาขึ้นรูปเป็นจาน เคลือบด้วยแป้งและผ่านการทดสอบโดยการใส่น้ำร้อนแล้วไม่รั่วซึม แถมยังย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติอีกด้วย ปัจจุบันได้มีการพัฒนาให้สามารถใส่ได้ทั้งอาหารร้อนและประเภทไขมันต่าง ๆ ได้หลากหลายยิ่งขึ้น



Gracz

ภาชนะจากใยธรรมชาติ



บริษัทบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมจำกัด โดยนายแพทย์ วีระฉัตร กิตติรัตน์ไพบุลย์ เห็นถึงปัญหาที่เกิดจากการใช้ถ้วยจานที่เป็นโฟม ที่นอกจากจะเป็นขยะทำลายสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภคอีกด้วย 'Gracz' เป็นผลิตภัณฑ์จากเยื่อของพืช 100% ที่สามารถบรรจุได้ทั้งน้ำและทนความร้อน ทนความเย็นได้ ใช้เข้าไมโครเวฟและเตาอบได้อย่างปลอดภัย และไม่มีสารก่อมะเร็งหรือสารเคมีที่เป็นอันตรายปนเปื้อนในอาหาร เรียกได้ว่าดีต่อสุขภาพด้วย นอกจากนี้ Gracz ยังสามารถย่อยสลายได้ภายใน 45 วัน จึงไม่ตกค้างที่จะเป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในภายหลัง

Happy Eggs

ผลิตภัณฑ์บรรจุไข่ไก่สุดน่ารัก ที่ทำให้เรารู้สึกเป็นมิตรต่อโลกมากขึ้น ตั้งแต่แรกเห็น เพราะบรรจุภัณฑ์ของ Happy Eggs ทำมาจากฟาง และหญ้าแห้ง ที่นำมาบีบอัดด้วยความร้อนจนกลายเป็นบรรจุภัณฑ์ใส่ไข่หลากหลายขนาด โดยมีฉลากต่างสีกันเพื่อบอกถึงจำนวนไข่อีกด้วย ซึ่งออกแบบโดย Maja Szczypek นักเรียนสาขานิเทศศิลป์ ในกรุงวอร์ซอ ประเทศโปแลนด์ เป็นบรรจุภัณฑ์เรียบง่ายไอเดียเก๋ ๆ ที่สามารถย่อยสลายได้เร็วกว่ากระดาษ ยังสามารถลดต้นทุนการผลิตได้มาก ช่วยได้ทั้งสิ่งแวดล้อมและผู้ผลิตเลย



Good Paper Project



โปรเจกต์ไอดีเดียวแก่จาก Bio Farm บริษัทผลิตปุ๋ยออร์แกนิก ร่วมกันกับ Leo Burnett สาขากรุงเทพฯ สร้างบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยตอนแรก Bio Farm ต้องการจะเปลี่ยนภาพลักษณ์ของถุงปุ๋ยเท่านั้นแต่ Leo Burnett ต้องการพัฒนามาให้เป็นมากกว่าแค่ถุงปุ๋ย จนนำมาสู่ Good Paper Project ถุงกระดาษใส่ปุ๋ยที่มีส่วนผสมของปุ๋ยออร์แกนิกมาผสมรวมกับกระดาษ แล้วนำไปผ่านขั้นตอนการทำกระดาษแบบดั้งเดิม จนกลายมาเป็นถุงปุ๋ยกระดาษสีน้ำตาลอ่อน ที่หน้าตาเหมือนถุงกระดาษมากจนไม่นึกเลยว่าจะมีส่วนผสมของปุ๋ยอยู่ แม้กระทั่งหมักบนถุงปุ๋ยกระดาษยังเป็นหมักออร์แกนิก ซึ่งเมื่อเราใช้ปุ๋ยจนหมดแล้วยังสามารถฉีกถุงกระดาษเพื่อนำไปเป็นปุ๋ยต่อได้



กระดาษฝังเมล็ดพันธุ์ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมากกว่ากระดาษ

ไม่เชื่อก็คงต้องเชื่อว่ากระดาษหน้าตาธรรมดาจะปลูกพืชได้ Ben Huttly นักศึกษาคณะ Visual Communication จาก Arts University College at Bournemouth ประเทศอังกฤษ คิดค้นบรรจุภัณฑ์สำหรับผัก ผลไม้ที่เป็นมิตรต่อโลกขึ้นมา ซึ่งสามารถย่อยสลายตัวเองได้ และรีไซเคิลได้แบบไม่หลงเหลืออะไร ก็คือ ฉลากที่คล้ายกับ Hang Tag ที่ผลิตมาจากกระดาษไม่ฟอกสี และย่อยสลายได้ ตัวอักษรที่อยู่บนฉลากใช้การยิงเลเซอร์แทนการใช้หมึกที่อาจจะไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความพิเศษสุดของกระดาษ คือ มีเมล็ดพันธุ์พืชอยู่ทั่วกระดาษ ที่สามารถนำไปโยนลงที่สวนเพื่อปลูกเป็นผักสวนครัวได้ แทนบรรจุภัณฑ์อย่างพลาสติกและโฟมที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

<https://greennews.agency/?p=17271>
https://www.matichon.co.th/uncategorized/news_90144
<https://www.posttoday.com/social/local/511471>
<https://www.creativemove.com/design/gracz-2/>
<https://www.creativemove.com/design/happy-eggs/>
<https://www.creativemove.com/creative/good-paper-project/>
<https://www.creativemove.com/design/ben-huttly/>

หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ CIV บ้านห่องแขง จังหวัดยโสธร

“ข้าวหอมมะลิขาวสวย ห้วยลิงโจนน้ำใส
ถิ่นฐานไกลเมืองพิณ หินสามก้อนคำล้ำ วัฒนธรรมภูไท”



www.ThaiTechno.net



ประวัติความเป็นมา

ชาวบ้านห่องแขง เป็นชนเผ่าภูไทที่อพยพมาจากประเทศ
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้น
ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนจึงแสดงออกไปในแนวทางที่
บัญญัติตามพระพุทธศาสนาที่ได้กำหนดไว้ซึ่งก็เหมือนกับ
ประเพณีของไทยอีสานทั่ว ๆ ไป มีประเพณีทำบุญต่าง ๆ เช่น
บุญเข้าพรรษาออกพรรษา บุญกฐิน บุญบั้งไฟและบุญบวชนาค
ส่วนภาษาพูดนั้นทั้งตำบลมีอยู่ 5 หมู่บ้านที่พูดเป็นสำเนียงภูไท
คือ บ้านห่องแขง บ้านดงยาง บ้านโนนแดง บ้านหนองบึง และบ้าน
ป่าซาด ส่วนหมู่บ้านอื่นนั้นพูดภาษาพื้นเมืองของไทยอีสานทั่วไป

ชุมชนห่องแขง เป็นชุมชนขนาดใหญ่ประชากร
หนาแน่นมีศิลปวัฒนธรรมของคนพื้นเมืองเป็นเผ่าภูไท
มีวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพูด การแต่งกาย การละเล่นต่าง ๆ
เช่น การรำเลาตูป ลงช่วง ขึ้นฝ้าย การฟ้อนภูไท การรำภูไท
การตีกลองต๋ม ปัจจุบันได้มีการอนุรักษ์ พื้นฟู เป็นการ
สืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวภูไทเพื่อเป็นวิถีของ
ชาวชุมชนที่ดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และจัดตั้งสภา
วัฒนธรรมตำบลห่องแขง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 – ปัจจุบันได้
จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมภูไทเพื่อใช้เป็นที่รวมของศิลปวัฒนธรรม
ภูไท เป็นแหล่งเรียนรู้ มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
ในรูปแบบต่าง ๆ และได้มีการกำหนดเป็นนโยบายอันสำคัญ
ที่จะต้องดำเนินกิจกรรมต่อไปเพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้นฟูและ
สืบสานศิลปวัฒนธรรม เช่น บุญผะเหวด บุญกุ่มข้าวใหญ่
(บุญคุณลาน) ประเพณีลอยกระทง กิจกรรมรดน้ำขอพร
ผู้สูงอายุ การตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

ที่ตั้งอาณาเขต เขตการปกครอง

สภาพภูมิประเทศทั่วไปของตำบลห่องแขง ส่วนใหญ่
เป็นที่ราบสูงบนแนวเทือกเขาเล็ก ๆ สภาพดินเป็นดินร่วน
ปนทราย พื้นที่ประมาณ ร้อยละ 50 เป็นป่าไม้มีลำน้ำ
ขนาดเล็ก คือ ลำเซบายไหลผ่านและมีอ่างเก็บน้ำห้วย
ลิงโจนเป็นแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ในการเกษตร

เทศบาลตำบลห่องแขง มีเนื้อที่ 135.30 ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ 84,569 ไร่ อยู่ห่างจากอำเภอเลิงนกทา
ไปทางทิศตะวันตกประมาณ 21 กิโลเมตร ระยะทางห่าง
จากจังหวัดยโสธร 85 กิโลเมตร มีอาณาเขต ดังนี้ เขตการ
ปกครอง จำนวนหมู่บ้าน 19 หมู่บ้าน 2,871 หลังคาเรือน
จำนวนประชากร จำนวนประชากรทั้งหมด 11,337 คน
แยกเป็นชาย 5,697 คน หญิง 5,640 คน



แหล่งท่องเที่ยว

มีหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมวิถีไทยห้องแซง, อ่างเก็บน้ำห้วยคิง, ภูมียั่งยืนโนธรรม และภูมิดำพระ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

ผลิตผลิตภัณฑ์เด่นของชุมชน

ผลิตภัณฑ์ชุมชน “ของดีบ้านฉัน” บ้านห้องแซง ตำบลห้องแซง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่

1. ข้าวกล้องงอกหอมมะลิ จากการที่พื้นที่ตำบลห้องแซงสามารถปลูกข้าวเจ้าหอมมะลิได้ผลผลิตดีมีคุณภาพยอดเยี่ยม ชาวบ้านห้องแซง จึงได้รวมตัวกันก่อตั้งกลุ่มข้าวกล้องเพื่อสุขภาพขึ้นสำหรับจำหน่ายให้กับประชาชนโดยทั่วไป มีจำหน่ายที่กลุ่มเกษตรกรทำนาห้องแซง

2. ข้าวหอมมะลิ 105 ข้าวหอมมะลิ 105 ของตำบลห้องแซง เป็นข้าวเจ้าคุณภาพดีเยี่ยม ซึ่งได้รับรางวัลรองชนะเลิศการประกวดผลิตภัณฑ์ดีเด่นจังหวัดสุรินทร์ ประจำปี 2545

3. ผ้าทอมัดหมี่ภูไทห้องแซง ชาวภูไทแต่งกายด้วยผ้าทอลวดลายดั้งเดิม เช่น ลายผีเสื้อ ลายขนมตัด ลายนกน้อย ลายต้นสน ลายทาง เป็นต้น ที่ยังคงบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ โดยการทอผ้าใช้เองภายในครอบครัว มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาสืบลูกสืบหลานซึ่งเหลือจากการใช้แล้วยังทำเป็นสินค้าส่งออกเพื่อนำรายได้เข้าสู่ครอบครัวอีกทางหนึ่ง

4. กลุ่มโฮมสเตย์ภูไทห้องแซง โฮมสเตย์ภูไท เกิดจากการที่เป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์และรักษาประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมไว้จึงได้รับความสนใจจากผู้คนจากต่างถิ่น เข้ามาแวะเยี่ยม มาศึกษาดูงาน เพื่อให้การบริหารจัดการและรองรับนักท่องเที่ยว จึงได้รวมกลุ่มกันก่อตั้งโฮมสเตย์ขึ้นโดยทำงานร่วมกับสภาวัฒนธรรมตำบลห้องแซงและได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลตำบลห้องแซง ผู้มาเยือนจะได้ชมและศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวภูไทที่ยังคงไว้อย่างดั้งเดิม โดยเฉพาะวัฒนธรรมภูไทที่มีอยู่อย่างหลากหลายกิจกรรม ทั้งพิธีบายศรีสู่ขวัญ การแสดงพื้นบ้านทั้งเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากนั้นแล้วในตอนเช้าจะได้ทำบุญตักบาตรกับพระสงฆ์ที่เดินบิณฑบาตรตามถนนภายในหมู่บ้าน

การส่งเสริมและสนับสนุนของกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุรินทร์ และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 เป็นหน่วยงานในพื้นที่ที่เข้าให้การสนับสนุน และพัฒนาพร้อมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่องมาตลอด ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การทำบรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการกลุ่ม เป็นต้น เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้นตามลำดับ



นางเบญจมาพร เอกฉัตร ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม เยี่ยมชมหมู่บ้าน และชุมชนโมเดลเศรษฐกิจฐานชุมชน (Local Economy)

“จุดเน้นของกระทรวงอุตสาหกรรม คือการเข้าไปช่วย คนตัวเล็ก ผู้ผลิตระดับ Micro SMEs ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะ การพัฒนาสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่ม และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวตลอดจนพัฒนาชุมชนท่องเที่ยว ด้วยการเติมเต็มสิ่งที่ยังขาดอยู่ เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน และซื้อสินค้าในชุมชนกลับไปเป็นของฝากหรือของที่ระลึกทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่เพียงแต่ที่ท่องเที่ยวหรือสินค้าในชุมชนแต่รวมถึงภาคส่วนอื่นในชุมชน ด้วย เช่น ร้านอาหาร การเดินทาง เป็นต้น การสร้างงานในชุมชนทำให้ลูกหลานหรือเด็กยุคใหม่เห็นโอกาสที่จะมีอาชีพโดยไม่ต้องไปหางานทำในเมืองและยังสามารถนำความรู้ที่เรียนมาช่วยพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์หรือกิจการของชุมชนได้ และมีโอกาสดูแลพ่อแม่ที่บ้านได้โดยกระทรวงอุตสาหกรรมเน้นให้ผู้ประกอบการที่มีกำลังและต้องการแบ่งปันให้กับสังคมเป็น พี่ใหญ่มาช่วยชุมชน ซึ่งอาจมาในรูปการให้ความรู้ ด้านการผลิต การบริหารจัดการ การช่วยเหลือสนับสนุนเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือแม้แต่ส่งเสริมด้านการตลาด เช่น การเปิดพื้นที่จำหน่ายสินค้าในโรงงานเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้ นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังเปิดศูนย์ ITC ที่มีเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิต อุปกรณ์ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs ได้มาทดลองใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ ในการออกแบบหรือผลิตสินค้า ต้นแบบและขยายต่อยอดไป เป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย ปัจจุบันมีการเปิดศูนย์ ITC แล้วหลาย แห่งซึ่ง SMEs สามารถเข้าไปใช้บริการได้ การระดมสรรพกำลังของกระทรวงอุตสาหกรรมในครั้งนี้เพื่อให้ประชาชนคนตัวเล็ก มีรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” นางเบญจมาพร เอกฉัตร ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าว



จุดเด่นของ CIV บ้านห้องแซง จังหวัดยโสธร

เอกลักษณ์ที่เด่นคือเน้น “อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย” มีความพร้อมของคนในชุมชนเป็นอย่างมาก มีความโดดเด่น และกล่าวถึงของผู้มาเยือน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นทุกปี

“จุดเน้นของกระทรวงอุตสาหกรรม คือการเข้าไปช่วย คนตัวเล็ก ผู้ผลิตระดับ Micro SMEs ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะ การพัฒนาสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวตลอดจนพัฒนาชุมชนท่องเที่ยว ด้วยการเติมเต็มสิ่งที่ยังขาดอยู่ เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน และซื้อสินค้าในชุมชนกลับไปเป็นของฝากหรือของที่ระลึกทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่เพียงแต่ที่ท่องเที่ยวหรือสินค้าในชุมชนแต่รวมถึงภาคส่วนอื่นในชุมชน ด้วย เช่น ร้านอาหาร การเดินทาง เป็นต้น การสร้างงานในชุมชนทำให้ลูกหลานหรือเด็กยุคใหม่เห็นโอกาสที่จะมีอาชีพโดยไม่ต้องไปหางานทำในเมืองและยังสามารถนำความรู้ที่เรียนมาช่วยพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์หรือกิจการของชุมชนได้และมีโอกาสดูแลพ่อแม่ที่บ้านได้โดยกระทรวงอุตสาหกรรมเน้นให้ผู้ประกอบการที่มีกำลังและต้องการแบ่งปันให้กับสังคมเป็น พี่ใหญ่มาช่วยชุมชน ซึ่งอาจมาในรูปการให้ความรู้ ด้านการผลิต การบริหารจัดการ การช่วยเหลือสนับสนุนเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือแม้แต่ส่งเสริมด้านการตลาด เช่น การเปิดพื้นที่จำหน่ายสินค้าในโรงงานเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้ นอกจากนี้กระทรวงอุตสาหกรรมยังเปิดศูนย์ ITC ที่มีเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิต อุปกรณ์ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ เพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs ได้มาทดลองใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ในการออกแบบหรือผลิตสินค้าต้นแบบ และขยายต่อยอดไปเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย ปัจจุบันมีการเปิดศูนย์ ITC แล้วหลายแห่งซึ่ง SMEs สามารถเข้าไปใช้บริการได้ การระดมสรรพกำลังของกระทรวงอุตสาหกรรมในครั้งนี้เพื่อให้ประชาชนคนตัวเล็กมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น” นางเบญจมาพร เอกฉัตร ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าว



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร โทร. 06 3415 9099

นางละเอียด ศรีสุข ประธานกลุ่มฯ โทร. 08 1911 1509



เกาะยอ จ.สงขลา ชุมทรัพย์กลางทะเล

โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village : CIV) เป็นโครงการของกระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ย้ายผลจากโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อเป็นต้นแบบ ซึ่งหมายถึง หมู่บ้านแห่งความสมดุลที่นำทุนวัฒนธรรม วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ชุมชน มาผนวกกับความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการของชุมชน เชื่อมโยงกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเริ่มต้นคัดเลือกหมู่บ้านในปีงบประมาณ 2559 มีหน่วยงานภาครัฐเป็นคณะทำงานมากกว่า 10 หน่วยงาน โดยคัดเลือก 9 ชุมชนเป็นพื้นที่นำร่อง และดำเนินการพัฒนาในปี 2560 ต่อมาในปี 2561 ยังมีการคัดเลือกพื้นที่พัฒนาอีก 10 ชุมชน ควบคู่ไปกับการดำเนินงานในพื้นที่เดิมที่ได้ดำเนินการแล้วในปี 2560

ทางภาคใต้ตอนล่าง ในจังหวัด สงขลา นราธิวาส ปัตตานี สตูล ยะลา ได้คัดเลือกชุมชนเกาะยอ จังหวัดสงขลา เข้าร่วมโครงการ ในปี 2560 และยังคงดำเนินการต่อเนื่องในปี 2561 รับผิดชอบโครงการโดยกองพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน มีศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 ประสานงานในพื้นที่

“เกาะยอ” เป็นเกาะเล็กๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีน้ำทะเลสีครามล้อมรอบ มีความสวยงามตามธรรมชาติ สะดวกในการเดินทาง ด้วยสะพานติณสูลานนท์ ที่เชื่อมต่อเกาะยอ 2 ด้าน ระหว่างฝั่งบ้านน้ำกระจาย อำเภอเมือง สงขลา และบ้านเขาเขียว อำเภอสิงหนคร ชาวบ้านในตำบลเกาะยอ มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย คงรักษาประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้อย่างเหนียวแน่น ในชุมชนประกอบอาชีพหลากหลาย ทั้งประมง ทำเกษตรกรรม การผลิตและจำหน่ายสินค้าพื้นบ้าน การทอผ้า “ผ้าทอเกาะยอ” ซึ่งเป็นผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมจากผู้นิยมสวมใส่ผ้าไทย มีลายที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ลายราชวัติ ดอกพิกุล ดอกพะยอม

ปลากะพงขาว 3 น้ำอร่อยที่สุด

ผู้เดินทางมาเยือนจะหลงใหลในมนต์เสน่ห์ของชุมชนดั้งเดิม ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรทางธรรมชาติ อาทิ การเยี่ยมชมการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง ซึ่งเป็นปลา 3 น้ำ คือ น้ำเค็ม น้ำจืด และน้ำกร่อย ได้ชื่อว่า เป็นปลากะพงที่อร่อยที่สุด การชมวิถีของเกษตรกรรับประทานผลไม้สดจากสวน มีละมุด และจำปาตะ ผลไม้พื้นถิ่นที่มีชื่อเสียง มีรสชาติอร่อย หอมหวาน การท่องเที่ยวตามวิถีพุทธที่วัดแหลมพ้อ การชมสะพานติณสูลานนท์ที่เป็นสะพานยาวที่สุดในประเทศไทย

เชื่อมโยงชุมชนสู่แหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ CIV หรือหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village) ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนับเป็นโอกาสที่ดีของชุมชน ทำให้



เกิดการเรียนรู้ ร่วมมือร่วมใจกันบริหารจัดการกับทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิต วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ความงามของทัศนียภาพได้อย่างทั่วถึงและเกิดมูลค่าจากการท่องเที่ยวขอเชิญสัมผัสเกาะยอ จ.สงขลา ตามแหล่งท่องเที่ยว ลัดเลาะไปยังแหล่งอาหาร แหล่งผลิตภัณฑ์และวัฒนธรรมที่มีชื่อของจังหวัดสงขลา

สัมผัสสถาปัตยกรรมโดดเด่น

- วัดแหลมพ้ออยู่ใกล้ถนนเชิงสะพานดินสุลล่านนท์ฝั่งเกาะยอ เป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปปางปรีณพพานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2537
- วัดโคกเปี้ยว สร้างขึ้นในปี 2425 อยู่ติดทะเลสาบสงขลา ทางด้านทิศใต้ของเกาะยอ ภายในโบสถ์มีสถาปัตยกรรมเก่าแก่ และมีต้นละมุดอายุกว่า 100 ปี อยู่ที่ถูกหุ้มหลังเดิมเจ้าอาวาสวัดโคกเปี้ยว ภายในวัดมี “พระพ่อแก่” หรือพระพุทธรูปเก่าแก่ที่ชาวบ้านมาสักการะ
- วัดท้ายยอ เป็นวัดที่โดดเด่นด้วยสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน มีกุฏิเรือนไทยอายุกว่า 200 ปี จำนวน 3 หลัง ด้านหลังของวัดเป็นเขาเพนหาง ภายในวัดมีบ่อน้ำโบราณ สระน้ำโบราณ

ผู้มาเยือนจะประทับใจกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากรุ่นหลัง

ชมวัฒนธรรมพื้นบ้าน

- กลุ่มผ้าทอดอกพิกุล ผ้าทอยกดอกลายพิกุล เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น สมัยก่อนจะทอเป็นผ้าสไบ ได้มีการพัฒนาจนทอเป็นผ้าผืนยาว ตัดเป็นชุดได้
- แม่จรรยาชนมไทยพื้นบ้าน ผลิตและจำหน่ายขนมพื้นบ้านทางใต้ และขนมมอญ หรือขนมโมจิมีตำนานว่าเกิดสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นยึดสงขลาเป็นฐานทัพ คนญี่ปุ่นชอบทำกิน คนสงขลาเกิดการเรียนรู้และประยุกต์ให้ถูกปาก
- หนังสือนครตะลุงวาทิน “หนังโรจน์” เยี่ยมชมบ้านนายหนังตะลุง ฟังเรื่องราวการสืบสานศิลปการแสดงประจำถิ่นของภาคใต้ ชมรูปตัวละครต่าง ๆ ของหนังตะลุง

ชมทัศนียภาพท่ามกลางธรรมชาติ

- ที่พักระเบียงเขาภู และจุดชมวิวมุมสูงเกาะยอ สามารถมองเห็นความงามของเกาะยอได้อย่างชัดเจนยังมีเจดีย์โบราณประดิษฐานอยู่
- สวนประวัติศาสตร์ พลเอกเปรมดิณสุลล่านนท์ตั้งอยู่บริเวณเชิงสะพานดินสุลล่านนท์ มีเนื้อที่ประมาณ 150 ไร่

จัดแบ่งพื้นที่เป็น 3 ส่วน หอประวัติพลเอกเปรม สวนสาธารณะ และศูนย์บริการการเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลน

- โฮมสเตย์ “ท้ายเกาะ” โฮมสเตย์ตั้งอยู่ริมทะเลสาบสงขลา ลุงโซเจ้าของที่พักจะมีบริการพาผู้เข้าพักล่องเรือไปชมการยกไข่ดักกุ้ง การหาปลา ตั้งแต่เช้ากึ่งที่ได้มาก็นำมาทำอาหารเช้าให้ผู้เข้าพักรับประทาน ที่พักสะอาดร่มรื่นอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ

นอกจากการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวแล้ว ยังร่วมกันกำหนดสัญลักษณ์ โดยค้นหาจากอัตลักษณ์ของชุมชนเป็นรูปทรงแผนที่เกาะยอที่อยู่ระหว่างกลางของสะพานดินสุสานนท์เชื่อมกับแผ่นดินใหญ่ทั้งสองด้าน ภายในแผนที่เป็นลวดลายกราฟิกที่สะท้อนถึงความมั่งคั่งทางทรัพยากรทางทะเลงานหัตถกรรม (กระเบื้องเกาะยอและลายผ้าทอราชวดีถ์) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้าและผลิตภัณฑ์

การส่งเสริมเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชน

พัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน เกิดมูลค่า ให้เติบโตอย่างยั่งยืน โดยเริ่มต้นจากการทำ Packaging ใหม่ให้แก่กลุ่มวิสาหกิจและวิสาหกิจในชุมชน จำนวน 15 แห่ง ทำให้สินค้าได้รับความสนใจแก่ลูกค้ามากยิ่งขึ้น และส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ยังคงอยู่สืบทอดไปยังคนรุ่นหลัง อาทิ การสานโครีะ การทอผ้า ซึ่งปัจจุบันมีกลุ่มทอผ้าเกิดขึ้นมาหลายกลุ่ม และศึกษาเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ในชุมชน และส่งเสริมให้เกิดศูนย์จำหน่ายสินค้าในชุมชน ทั้งยังมีการส่งเสริมชาวเกาะยอ ให้ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้



ในด้านของเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยให้เข้ารับการฝึกอบรมในโครงการ Digital Otop จำนวน 2 กลุ่ม เพื่อนำความรู้ไปต่อยอดในการสร้างแบรนด์ และประชาสัมพันธ์สินค้าชุมชน

จุด Check in ที่ได้ร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวไปในตัว จะเป็นวัดแหลมพ้อ ซึ่งเป็นวัดที่มีความสวยงามทางสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์ที่อยู่ติดทะเล ชาวชุมชนยังร่วมกันค้นหากิจกรรมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วม อาทิ การปั้นขนมม้อฉี่ ขนมที่มีเฉพาะท้องถิ่นคล้ายขนมโมจิ ทดลองทอผ้า ชมการดักไข่นั่ง (ประมงพื้นบ้าน ให้อาหารปลากะพงขาวในกระชัง สานโครีะ (ทางมะพร้าวสำหรับห่อจำปาตะ) การนั่งเรือชมวิถีชีวิตบนเกาะหันมาให้ความสำคัญกับที่พักแบบโฮมสเตย์ นอกจากการดักกุ้งให้ดู และกุ้งที่ได้มาก็นำมาทำอาหารเช้าให้ผู้เข้าพักรับประทาน เป็นเสน่ห์ที่มีมาแต่เดิมแล้ว ยังได้มีการแนะนำให้พัฒนาเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความได้มาตรฐานของสถานที่เพื่อสร้างความพอใจแก่นักท่องเที่ยว

ปัจจุบัน “เกาะยอ” เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ทำให้ผู้เดินทางมาเยือนจังหวัดสงขลา นึกถึงเป็นอันดับต้น ๆ มีความงดงามตามธรรมชาติ มีประเพณีวัฒนธรรมที่ยังสืบทอดมาอย่างเหนียวแน่น มีผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน สำหรับเป็นของขวัญของฝาก มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม สร้างความประทับใจแก่ผู้มาเยือน ดังสโลแกน

“เกาะยอ ชุมทรัพย์กลางทะเลสงขลา”



ขอขอบคุณข้อมูลและรูปภาพจาก

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
165 ถนนกาญจนวนิช ตำบลนาบ่อ อำเภอนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
โทร. 07 421 1905

ความสุขที่แท้จริง



‘นตฺถิ สนฺติ ปรํ สุขํ’

ความสุขที่แท้จริง หรือ สุขอื่นนอกจากใจหยุดใจนิ่งนั้นเป็นไม่มี

ความสุขที่แท้จริงนั้น ก็คือ ความสุขที่ทำให้ใจให้หยุด ใจให้นิ่ง ใจให้สงบระงับ ใจให้ถึงสมาธินั่นเอง เป็นสุขอย่างยิ่ง เป็นสุขที่ไม่มีขอบเขต เป็นสุขที่เป็นอิสระ เป็นสุขที่เยือกเย็น ละเอียดอ่อน นุ่มนวล เป็นสุขที่ไม่ซ้ำกับความทุกข์ที่เคยเจอมาก่อน **ความสุขชนิดนี้เข้าถึงได้ด้วย...สมาธิ**

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสไว้ถึง...วิธีการที่เราจะได้รับความสุขด้วยวิธีง่าย ๆ ไม่ต้องเหนื่อยยาก ไม่ต้องเสียเงินเสียทองอะไรเลย ซึ่งจะทำให้เราได้รับความสุขที่แท้จริงกลับมา **สิ่งนั้นคือ...การทำสมาธิ**

มนุษย์ส่วนใหญ่มักจะแสวงหาสิ่งที่ไร้สาระ ซึ่งนำติดตัวไปในภพเบื้องหน้าไม่ได้ แต่สิ่งที่เป็นสาระ เป็นแก่นสารของชีวิต และนำติดตัวไปในภพเบื้องหน้าได้ **เรากลับไม่ให้ความสำคัญ**

ที่เป็นอย่างนี้ เพราะบางคนไม่รู้ บางคนถึงรู้แต่ไม่ทำ เพราะฉะนั้นเราจะต้องให้ความสำคัญในการทำใจหยุดนิ่ง เพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่มีจริงอยู่ภายใน **นั่นคือ.. สมาธิ**

กฎหมายหรือกฎเกณฑ์อะไรบางอย่างในโลกนี้ ที่มนุษย์สมมติกันขึ้นมา ยังหลีกเลี่ยงได้ ยังเปลี่ยนแปลงได้

แต่กฎแห่งกรรม ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทำอย่างไรได้อย่างนั้น ปลูกแก้วก็ต้องเป็นแก้ว ปลูกงาก็ต้องเป็นงา ปลูกถั่วจะไปเป็นงาไม่ได้

การแผ่เมตตา ทำให้ใจเราเป็นสุข แผ่กระแสแห่งความปรารถนาดีของเรา ไปยังสรรพสัตว์ทั้งหลายที่ไม่มีประมาณ (นับไม่ถ้วน) ให้สรรพสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น อยู่เย็นเป็นสุข พ้นจากทุกข์โศกโรคภัยพิบัติต่าง ๆ ใครที่เคยทำให้เรา ขุ่นข้อง หมองใจ ขุ่นมัว เราก็ให้อภัยเขา ไม่โกรธตอบ ไม่ผูกโกรธ ไม่ผูกพยาบาท ใจเราก็เป็นสุขได้อย่างแท้จริง



คู่มือทำธุรกิจกล้วยไม้ทำเงิน

ผู้เขียน : สุพรรณษา พันธุ์สุภา

รหัส : IK 4 ก58

หนังสือมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกล้วยไม้ การปลูกและดูแลกล้วยไม้ในเชิงธุรกิจ แนวคิดในการทำธุรกิจกล้วยไม้ ซึ่งกล้วยไม้”เป็นดอกไม้ซึ่งเป็นที่ต้องการทั้งในและต่างประเทศ ในแต่ละปีธุรกิจกล้วยไม้”ทำรายได้มหาศาล” ให้แก่ผู้ประกอบการ

หากคุณเป็นมือใหม่ เป็นผู้ที่สนใจอยากทำธุรกิจกล้วยไม้หรือเป็นผู้ที่อยากเปลี่ยนจากการทำธุรกิจการเกษตรที่สร้างรายได้ไม่แน่นอน มาเป็นการทำธุรกิจกล้วยไม้ หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับคุณ ด้วยเนื้อหาที่ไม่ใช่แค่เพียงรู้จักกล้วยไม้ปลูกกล้วยไม้เป็น แต่จะทำให้คุณสามารถเริ่มต้นทำธุรกิจกล้วยไม้เพื่อสร้างความสำเร็จให้เกิดขึ้นได้จริง



ไม่ถึงไร่ทำอะไรดีให้รวย

ผู้เขียน : อภิชาติ ศรีสอาด

รหัส : S 60 อ57

เนื้อหาเกี่ยวกับหลักในการทำเกษตรในพื้นที่ 1 ไร่ เป็นวิธีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ 1 ไร่ ให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด โดยยึดหลักของการออมน้ำ ออมดิน ออมต้นไม้ ออมสัตว์ ซึ่งจะช่วยให้ปัจจัยเหล่านี้เกิดความยั่งยืนและเกิดการเชื่อมโยงกันเป็นระบบนิเวศที่เกื้อกูล ส่งผลให้ลดต้นทุนทางการผลิตได้ดี อาทิ เลี้ยงกบคู่ปลาที่สามารถเลี้ยงคู่กันได้เพื่อประหยัดค่าอาหาร เป็นต้น หนังสือ “ไม่ถึงไร่ทำอะไรดีให้รวย” เล่มนี้ เนื้อหาภายในเล่มได้มุ่งตรงไปที่องค์ความรู้ การทำอาชีพเพาะเห็ด การเลี้ยงไส้เดือน การเลี้ยงจิ้งหรีด การปลูกผักไร้ดิน ที่เน้นพื้นที่น้อยแต่สามารถสร้างรายได้อย่างล้นหลาม นอกจากนี้ยังมีองค์ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ 1 ไร่ ทางเลือกใหม่ด้านการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรไทยนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีอาชีพ



แบบอย่าง...และแนวทางปฏิบัติ การเกษตรประณีต & เกษตรหลัก เกษียณ ปลอดภัย..ยั่งยืน

ผู้เขียน : อภิชาติ ศรีสอาด

รหัส : S 60 อ56

พบกับบทเรียนชีวิตจริงของเกษตรกรต้นฉบับ จำนวน 8 ตัวอย่างระดับขั้นครู ที่หยิบกลเม็ดเคล็ดลับจากกรุ่นสู่รุ่นมาถ่ายทอดเล่าสู่กันฟังอย่างละเอียด ซึ่งนอกจากกิจกรรมข้างต้นแล้ว ยังเสริมด้วยสูตรลับที่ไม่ลับ ทั้งเรื่องดิน เรื่องปุ๋ย และอีกมากมายผ่านการทำกินบนพื้นที่ 1 ไร่ หรือพื้นที่จำนวนเท่าไรก็ได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ซึ่งจะมาเปลี่ยนผืนดินให้กลายเป็นเงินแสนเงินล้าน และสามารถยืนหยัดด้วยลำแข้งของตัวเองได้



นวัตกรรมสมุนไพรไทย ก้าวไกลสู่อุตสาหกรรม

ผู้เขียน : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

รหัส : S 63 ส21

เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาแนวความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน ในการพัฒนาสมุนไพร Product Champion ให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อสุขภาพที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทย สร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรส่งเสริมสุขภาพประชาชน และส่งออกเพื่อนำรายได้เข้าประเทศอีกทางหนึ่ง



แนวทางการผลิตและลงทุนปลูกไฮโดรโปนิกส์เพื่อทำเงิน

ผู้เขียน : อัมพา คำวงษา

รหัส : SA 3 ผ53

เนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับแนวทางการผลิตและลงทุนปลูกไฮโดรโปนิกส์ เพื่อทำเงิน ในเล่มเต็มไปด้วยหลากหลายแนวคิดในการผลิตของแต่ละฟาร์ม การลงทุน เทคนิคการผลิต ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ รวมถึงการตลาด ซึ่งแต่ละที่มีจุดเริ่มต้น ตลอดจนกลยุทธ์ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ลองนำไปศึกษาดูก่อนถึงข้อดี ข้อเสียของการผลิตพืชด้วยระบบนี้ ก่อนจะตัดสินใจลงทุนในโอกาสต่อไป หรืออย่างน้อยเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผลิตผักปลอดภัยไว้บริโภคเองภายในครัวเรือน หรือเพื่อแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปลูกพืชบางพื้นที่



ไฮโดรบ็อกซ์ปลูกผักไฮโดรโปนิกส์แบบง่ายๆ

ผู้เขียน : เฉลิมชัย จุจิเรข

รหัส : SA 3 ผ57

หนังสือเล่มนี้เผยแพร่ระบบการทำงานและระบบการควบคุมการทำงานด้วยพีแอลซีเบดซอฟท์ ที่ผลิตจากประเทศเยอรมนี เพื่อเรียนรู้และนำผลที่ได้ไปใช้ในการควบคุมเครื่องจักรอุตสาหกรรม

ปลูกผักกินเอง แบ่งได้ ขายด้วย

ผู้เขียน : อังคนา รัตนจันทร์

รหัส : SA 3 ผ55

คู่มือเล่มนี้ได้รวบรวมเคล็ดลับการปลูกผักสวนครัวกว่า 40 ชนิด ให้คุณ “ปลูกผักกินเอง” แบบง่าย ๆ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การวางแผนการปลูกอย่างเป็นระบบ เพื่อให้คุณมีผักเก็บกินได้ตลอดปี ประโยชน์และวิธีการทางภูมิศาสตร์พืช ซึ่งเป็นองค์ความรู้อันชาญฉลาดของชาวญี่ปุ่น เพื่อควบคุมอุณหภูมิให้คงที่และป้องกันแมลงศัตรูพืช รวมถึงสิ่งสำคัญที่ต้องทำ การดูแลและวิธีแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาในการปลูกผักแต่ละชนิด เพื่อให้คุณเปลี่ยนทุกพื้นที่ว่างในบ้านเป็นสวนผักสีเขียวอย่างง่ายดาย



สถานที่สอบถามรายละเอียดและข้อมูลเพิ่มเติม
ห้องสมุดกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
โทร. 0 2202 4425, 0 2202 4417 หรือ 0 2354 3237
เว็บไซต์ <http://library.dip.go.th>

ใบสมัครสมาชิก วารสารอุตสาหกรรมสาร 2561

☐ สมาชิกเก่า ☐ สมาชิกใหม่



วันที่สมัคร.....

ชื่อ / นามสกุล.....บริษัท/หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... เว็บไซต์บริษัท.....

โทรศัพท์..... โทรสาร.....ตำแหน่ง.....

อีเมล.....

แบบสอบถาม

- ผลิตภัณฑ์หลักที่ท่านผลิตคือ.....
- ท่านรู้จักวารสารนี้จาก.....
- ข้อมูลที่ท่านต้องการคือ.....
- ประโยชน์ที่ท่านได้จากวารสารคือ.....
- ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของวารสารอุตสาหกรรมสารอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับวารสารราชการทั่วไป
☐ ดีที่สุด ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ต้องปรับปรุง
- การออกแบบปกและรูปเล่มอยู่ในระดับใด
☐ ดีที่สุด ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ต้องปรับปรุง
- ข้อมูลที่ท่านต้องการให้มีในวารสารนี้มากที่สุดคือ (ใส่หมายเลข 1...2...3... ตามลำดับ)
☐ การตลาด ☐ การให้บริการของรัฐ ☐ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ☐ ข้อมูลอุตสาหกรรม ☐ อื่นๆ ระบุ.....
- คอลัมน์ที่ท่านชอบมากที่สุด (ใส่หมายเลข 1...2...3... ตามลำดับความชอบ)
☐ Interview (สัมภาษณ์ผู้บริหาร) ☐ Product Design (ออกแบบผลิตภัณฑ์) ☐ Good Governance (ธรรมาภิบาล)
☐ SMEs Profile (ความสำเร็จของผู้ประกอบการ) ☐ Report (รายงาน / ข้อมูล) ☐ Innovation (นวัตกรรมใหม่)
☐ Market & Trend (การตลาด / แนวโน้ม) ☐ Book Corner (แนะนำหนังสือ) ☐ อื่นๆ ระบุ.....
- ท่านได้รับประโยชน์จากวารสารอุตสาหกรรมสารมากน้อยแค่ไหน
☐ ได้ประโยชน์มาก ☐ ได้ประโยชน์พอสมควร ☐ ได้ประโยชน์น้อย ☐ ไม่ได้ใช้ประโยชน์
- เทียบกับวารสารราชการทั่วไป ความพึงพอใจของท่านที่ได้รับจากวารสารเล่มนี้ เทียบเป็นคะแนนได้เท่ากับ
☐ 91-100 คะแนน ☐ 81-90 คะแนน ☐ 71-80 คะแนน ☐ 61-70 คะแนน ☐ ต่ำกว่า 60 คะแนน

สมัครสมาชิกวารสาร กรอกใบสมัครซึ่งอยู่หน้าสุดท้ายของเล่มจากนั้นส่งใบสมัครได้ 3 ทาง ได้แก่

- สมัครทางไปรษณีย์ จ่าหน้าซองถึง บรรณาธิการวารสารอุตสาหกรรมสาร
กลุ่มประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
- สมัครทางเครื่องโทรสาร หมายเลข 0 2354 3299
- สมัครทางอีเมล : e-journal@hotmail.com
- สมัครผ่าน google Form :

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 - 11

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

(เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง พะเยาแพร่ น่าน)
158 ถนนทุ่งโฮเต็ล ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000
โทรศัพท์ (053) 245 361-2, 243 494, 242 226
โทรสาร (053) 248 315
e-mail: ipc1@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 2

(พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ ตาก)
292 ถนนเลี้ยวเมือง-นครสวรรค์ ต.บ้านกร่าง
อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ (055) 282 957-9
โทรสาร (055) 283 021
e-mail: ipc2@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 3

(พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี
ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง)
200 ม.8 ถนนเลี้ยวเมือง ต.ท่าหลวง
อ.เมือง จ.พิจิตร 66000
โทรศัพท์ (056) 613 161-5
โทรสาร (056) 613 559
e-mail: ipc3@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 8

(สุพรรณบุรี กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา
นครปฐม นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร สระบุรี
ปทุมธานี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)
117 หมู่ 1 ถนนมาลัยแมน ต.ดอนก่ายาน
อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000
โทรศัพท์ (035) 441 027, 441 029, 441 031
โทรสาร (035) 441 030
e-mail: ipc8@dip.go.th

หน่วยงานส่วนกลาง

(กรุงเทพมหานคร)
ถนนพระรามที่ 6 ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 4422-3
โทรสาร 0 2354 3152

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 10

(นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี กระบี่ ภูเก็ต พังงา ระนอง ชุมพร ตรัง พัทลุง)
131 ม.2 ถนนเทพรัตนกวี ต.วัดประดู่ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ (077) 200 395-8 โทรสาร (077) 200 449
e-mail: cre-pic10@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4

(อุดรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย เลย)
399 ม.11 ถนนมิตรภาพ ต.โนนสูง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41330
โทรศัพท์ (042) 207 232-6, 207-238 โทรสาร (042) 207 241
e-mail: ipc4@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 5

(ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
มุกดาหาร สกลนคร นครพนม)
86 ถนนมิตรภาพ ต.ลำราญ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ (043) 379 296-9 โทรสาร (043) 379 302
e-mail: ipc5@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7

(อุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ)
222 หมู่ที่ 24 ถนนคลังอาวุธ ต.ขามใหญ่ อ.เมือง
จ.อุบลราชธานี 34000
โทรศัพท์ (045) 313 772, (045) 313 945,
(045) 314 216, (045) 314 217
โทรสาร (045) 312 378, (045) 312 493
e-mail: ipc7@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)
333 ถนนมิตรภาพ ต.สูงเนิน อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา 30170
โทรศัพท์ (044) 419 622 โทรสาร (044) 419 089
e-mail: ipc6@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 9

(ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง จันทบุรี ตราด สมุทรปราการ
นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว)
67 ม.1 ถนนสุขุมวิท ต.เสม็ด อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000
โทรศัพท์ (038) 261-203, 273-702, 784 654-5
โทรสาร (038) 273 701
e-mail: ipc9@dip.go.th

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11

(สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส)
165 ถนนกาญจนาภิเษ ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทรศัพท์ (074) 211 905-8 โทรสาร (074) 211 904
e-mail: ipc11@dip.go.th

อุตสาหกรรมสารออนไลน์

<http://e-journal.dip.go.th>

วารสารสำหรับผู้ประกอบการ SMEs และ OTOP

ฐานข้อมูลส่งเสริมความรู้ด้านอุตสาหกรรม และแนวโน้มของอุตสาหกรรม กระบวนการผลิต การตลาด การบริหารการจัดการ การพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ การให้บริการต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ
อยากรู้ข้อมูลคลิกอ่านได้เลย อยากโหลดข้อมูลดาวน์โหลดได้ทันที



สมัครเป็นสมาชิกได้ที่

โทรสารที่หมายเลข 0 2354 3299 หรือ Google Form :

